

Edvard Kardelj – veliki božec za srečo delovnega človeka

Smrt tovariša Edvarda Kardelja je globoko presunila vse naše ljudi. Tudi Stolovi delavci nismo mogli dojeti, da smo izgubili največjega Slovenca. Z njim smo izgubili enega izmed najuglednejših revolucionarjev in teoretika samoupravnega socializma ter najboljšega sodelavca tovariša Tita.

Tovariš Edvard Kardelj je do konca življenja upošteval pravila, da mora kot revolucionar do zadnjega trenutka delati za narod, za svojo Jugoslavijo. Z ustvarjalnostjo, bojem za napredek, za boljše odnose in srečo vsakogar. Zgoreval je kot plamen, ki svojo toploto in luč daje vsakomur, ki zaupa v našo prihodnost.

Edvard Kardelj je bil takšen vseskozi: kot mladi skojevec, kot član Partije, kot ilegalec in soustanovitelj Komunistične partije na Čebinah. Takšen je bil kot neustrašen revolucionar med narodnoosvobodilno vojno, pri graditvi nove Jugoslavije in pri njenem prvem uveljavljanju v svetu po letu 1945. Najodločnejše je posegel proti napadom Informbiroja in proti posameznim odklonom v naši družbi.

Kardeljevo delo je tesno prepleteno z dosežki naše družbene graditve, s stremljenji Zveze komunistov, delavskega razreda in delovnih ljudi vseh naših narodov in narodnosti.

Svoje veliko delo je lahko ustvaril, ker je sam izšel iz delavskega razreda, bil je skromen, zadržan, odločen. Kot odličen analitik in teoretik je živel in deloval kot vojak revolucije. Vse svoje življenje je posvetil idealom delavskega razreda, ki ga je proučeval vsak trenutek in svoja dognanja nenehno preverjal v praksi.

Kardeljevo delo je delo za več bodočih generacij. Želel je, da bi bile njegove zamisli kmalu uresničene in nas je k nenehnemu napredku tudi vedno spodbujal. Neomajno je zaupal v našega delovnega človeka.

Svoje izredne lastnosti je dokazal v številnih razpravah, opravljenih analizah, družbenih študijah in strokovnih knjigah. Začel je pisati že pred petimi desetletji. Število njegovih dognanj je ogromno. Nove poti nam je začrtal v knjigi Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Edvard Kardelj se je vedno veselil delavčevih uspehov, radostilo ga je ustvarjanje pogojev, da bi bili vsi in vsak posameznik zadovoljni in srečni. Odločno je kritiziral, če je bilo potrebno, veliko raje pa je priskočil na pomoč pri odpravljanju pomanjkljivosti in osvajanju novih idej.

Kardeljeve misli s svojo izvirnostjo presegajo meje naše domovine in našega časa. Zato je njihova vrednost toliko pomembnejša. Prizadevali si bomo, da bomo njegova dognanja v prihodnjih obdobjih uresničili v praksi.

Nekaj misli o letošnjem gospodarskem načrtu

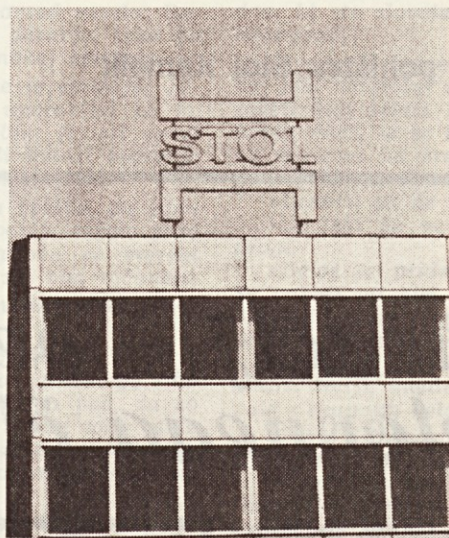
Konec januarja smo na delavskih svetih sprejeli gospodarske načrte za leto 1979. Ob pripravi planov je bilo izraženih precej spreminjivalnih predlogov, mnenj in tudi pomislekov.

Seveda pa akt sprejetja planov ni začetek in konec nekega dela. Še bolj važno bo dnevno delo v smislu sprejetih ciljev, kot je bilo poudarjeno na centralnem delavskem svetu. Ti cilji so glede na zapletene pogoje gospodarjenja v nekaterih tozdih pravzaprav minimalni. Če bodo slabše doseženi, oziroma bodo pogoji gospodarjenja (konjunktura, dvig cen surovine, repromateriala ipd.) slabši, se lahko zgodi, da v kakšnem tozdu ne bodo zadoščali za normalen uspešen rezultat. Zato bi morali stremeti, da jih z dobro organiziranim delom presežemo, saj bo od večjega dohodka odvisen tudi osebni dohodek posameznika.

Ne bo odveč, če najprej rečemo besedo, dve o načrtovanju. Letos smo uspeli pripraviti letne gospodarske načrte sredi januarja, kar je — glede na našo dosedanje prakso — kar primerno. Če bo delo na pripravljanju metodologije planiranja potekalo normalno, naj bi gospodarske načrte za naslednje leto pripravili že do konca letošnjega leta. V dosednji praksi načrtovanja so se mnenja večkrat križala, zato naj bi metodologija planiranja dala tisto potrebno osnovo, na kateri se udeleženci planiranja znotraj delovne organizacije (tozdi, posamezne dejavnosti — službe) dogovorijo za skupne cilje in jih uskladijo s cilji v širši družbeni skupnosti. Metodologija naj bi vsebovala vsebino planov, način informiranja, postopek sprejema in usklajevanja, okoliščine za rebalans plana, sprejemanje, spremljanje uresničevanja in še kaj. Imenovana je posebna delovna skupina, ki že dela na pripravi metodologije planiranja v delovni organizaciji.

Kaj smo si torej zastavili v letošnjem gospodarskem načrtu?

Izhodišča za plan proizvodnje in prodaje določata samoupravni sporazum o temeljih plana in srednjeročni plan razvoja, kjer predvidevamo poprečno letno rast fizične proizvodnje za 5 %. Za leto 1979 planiramo nekoliko večjo rast, 6—7 % in to 4—5 % rasti produktivnosti dela in 2 % na račun povečanja zaposlenih. To je v

Novi Stolov znak na strehi drugega dela upravne zgradbe je že nekaj časa postavljen, vendar je bil oder, ki je bil potreben za montažo, odstranjen pred nekaj tedni. Ta Stolov emblem ima vložene električne žarnice in se tudi ponoči zaradi oranžne barve vidi zelo daleč. V bodoče bodo odpadla mnoga vprašanja kupcev, ki prihajajo na Duplico in sprašujejo, kje je Stol. Znak na upravni zgradbi je bil posnet s teleobjektivom in je zato posnetek gledalcu zelo približan.

pogojih sedanje konjunkturo dokaj ambiciozno, ker ne predvidevamo bistvenih vlaganj v novo tehnologijo.

Planiramo za 585 milijonov dinarjev bruto realizacije proizvodnih tozdov, kar je glede na lanski plan 14 % povečanje. Na domačem trgu nameravamo prodati za 505 milijonov dinarjev, na tujih pa 80 milijonov dinarjev (356 mio US \$). Tako naj bi se realizacija na domačem trgu povečala za 16 %, na tujih pa za 6 % naproti lanski.

Dohodek naj bi v tem letu povečali za 16 %, čisti dohodek za 15 %, osebne dohodke predvidevamo povečati za 14 %, prav tako tudi sklad skupne porabe. Planirani porast osebnih dohodkov je v skladu z resolucijo o družbenoekonomskem razvoju, ki predvideva 10 % počasnejšo rast osebnih dohodkov od rasti dohodka.

V letu 1978 je splošna poraba znatno porasla. Kazalci nam kažejo za l. 1979, da se bodo sredstva za zadovoljevanje skupne in splošne porabe ponovno hitreje večala, kot se bo večal dohodek. Organi družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitične organizacije v delovni organizaciji ter delegati bodo morali temu dejstvu posvetiti posebno skrb.

Politika investicij v letu 1979 definirana z gradnjo novih proizvodnih prostorov I. faza (za tapetniško), izgradnjo skladišča goriv, izgradnjo kuhinje z opremo in nabavo novih strojev. Pri financiranju stanovanjske izgradnje bo 40 % sredstev ostalo za potrebe delavcev, ostalih 60 % pa bo angažiranih za blokovno gradnjo po občinah, kjer naši delavci stanujejo, vezavo pri banki, financiranje komunalnega omrežja, obnovo stanovanjskih hiš ipd.

Na področju samoupravljanja se bomo še nadalje prizadevali, da opredelimo medsebojne dolžnosti in pravice in vsebinsko utrdimo sedanjo samoupravno organiziranost. Nadaljevali bomo samoupravno povezovanje, še posebno pa se moramo zavzeti za proces uveljavljanja SOZD Uniles v smislu skupnih interesov članic.

V skladu z obrambnim načrtom delovne organizacije bomo še nadalje razvijali samozaščito in obrambno sposobnost z vlaganjem v materialno izpopolnitev, s tečaji, vajami in zavarovanjem objektov.

Varstvo pri delu bo na osnovi ugotovljenih nesreč v preteklem letu izdelalo načrt, v katerem je poseben poudarek na vzgoji in izobraževanju ter pregledom delovnih priprav, naprav in prostorov. Izdelana bo priloga k Pravilniku o varstvu pri delu, posebna skrb pa bo namenjena še notranji kontroli ter požarni varnosti. Po posebnem sporazumu bo zagotovljeno v letošnjem letu tudi preventivno zdravstveno varstvo.

Za športnike in rekreativce bo letos posebna priložnost ob organiziranju športnih prireditev in srečanj v okviru 75-letnice delovne organizacije in 750-letnice mesta Kamnik.

Pri letovanju se predvideva prehod iz 7 na 10-dnevne izmene, za kar pa bo potrebno iskati tudi dodatne kapacitete.

Za redno šolanje bo razpisanih 5 štipendij za visoke šole, 4 za srednje in 25 za učence v gospodarstvu. Predvidena je vključitev 8 pripravnikov.

Na področju izobraževanja ob delu bodo razpisane šolnine za izredni študij. Predvideva se tudi pristop k izobraževanju za pridobitev poklica delavca v lesni stroki (ozki profil).

Ob koncu tega zapisa naj poudarimo še enkrat, da bomo z dobrim delom dosegli sprejete cilje, morebitni boljši uspehi pa bodo lahko osnova za boljše osebne dohodke od planiranih.

S. Smole

Inventurna služba

V tem članku bi radi predstavili delo kontinuirane inventurne službe. Beseda kontinuirano pomeni stalno, to pa nam pove, da v naši DO opravljamo inventuro stalno, preko celega leta. Mnogi sodelavci se bodo spomnili še inventur pred približno 6 leti. Zaloge so se pričele pripravljati in urejevati že novembra meseca. Mnogi so med rednim delovnim časom in še v nadurnem delu pripravljali artikule za popis. Točno število opravljenih ur ni znano, vemo pa lahko, da je bilo za to porabljenega mnogo časa. Poleg tega ni bilo mogoče v kratkem času ugotoviti in popraviti napake, ki so se pojavljale preko celega leta. Kontrola skladišč je bila koncentrirana v zadnji mesec leta, verjetno pa je bilo ostale mesece izvršeno samo tekoče delo.

Stalna inventurna služba je pričela s svojim delom v letu 1974, po izdaji zakona o popisu zalog materiala, polizdelkov, končnih izdelkov in ostalega inventarja. Ta zakon omogoča, da DO, ki ima organiziran celoletni stalni popis — inventuro, drobnega inventarja v uporabi, osnovnih sredstev, materiala, polizdelkov, gotovih izdelkov, embalaže, jedil in pijač, sredstva skupne uporabe, reverzi — v ta popis pa ne uvrščamo artiklov oziroma materialov, izdelkov, ki so vrednoteni po prodajnih cenah, v katere je že vkalkuliran prodajni davek (Ur. l. SFRJ, št. 55/77, točka 1).

Na osnovi navedenega je v naši DO organizirana inventurna služba. Ta služba pripravi letni plan inventur in ga z minimalnimi objektivnimi spremembami čez leto tudi izvaja. Preprosteje povedano, za določeno skladišče je določen termin popisa, ki pa je dostopen samo odgovornim službam. S tem smo dosegli, da ni nihče obveščen o datumu popisa in je tudi prisiljen stalno kontrolirati dejansko in knjižno stanje v skladišču. Pozornost skladiščnikov pri delu je večja in — razumljivo — dosežena je tudi večja točnost.

Istočasno pa so se s prehodom na stalno inventuro zmanjšali tudi stroški inventure. Napake se odpravljajo redno, prav tako pa se tekoče rešujejo organizacijski problemi o pravilnem skladiščnem poslovanju.

Ta zapis pa bi bil nepopoln, če ne bi opozorili na problematiko, ki jo naša služba rešuje med svojim delom. Nekatere težave se pojavljajo pri inventuri materiala, repromateriala, polizdelkov in finalnih izdelkov kakor tudi pri inventuri drobnega inventarja in osnovnih sredstev.

Pri kontroli in primerjanju dejanskega stanja z knjižnim stanjem (zaloge po ERC) naletimo večkrat na razlike. Potrebno je ugotoviti vzrok razlike, ne pa samo količino razlike. Vzroki so lahko različni. Najpogostejše se pojavljajo naslednji: nekontroliranje dnevnika gibanja zalog s skladiščno kartoteko, napačno izpolnjevanje dokumentov (predvsem operativne šifre), redkeje, toda včasih pa tudi naletimo na malomarno opravljeno delo. Inventurna služba je dolžna pri pregledu ugotoviti vzroke in jih pravilno odpraviti. S tem smo včasih prisiljeni pregledati poslovanje skladišča za nekaj mesecev nazaj, kar pa je zamudno. Istočasno pa po-

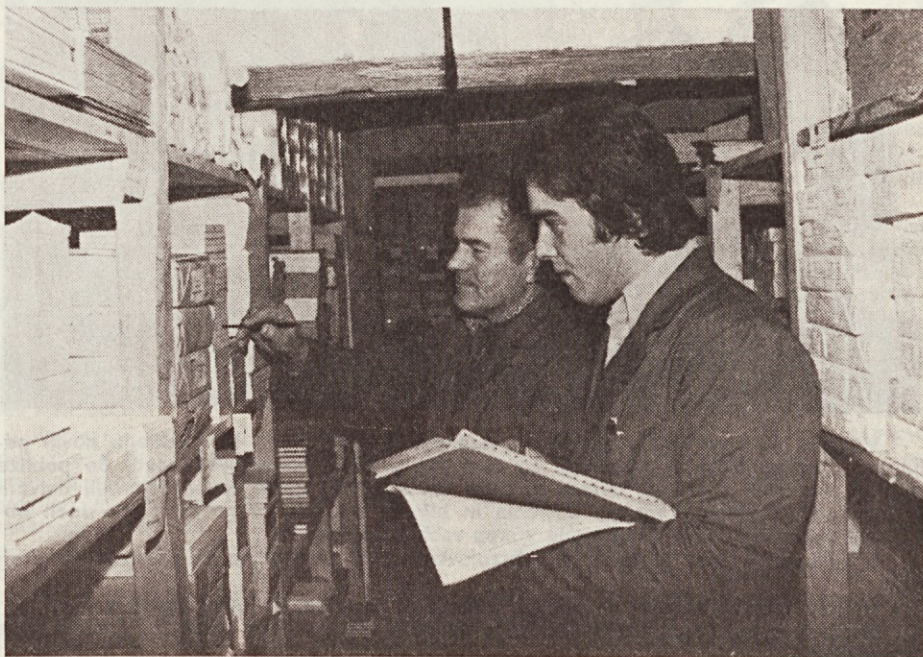
večuje stroške inventure, ki pa jih ne krije nihče drug, kakor tozdi, v katerem smo delo opravljali dalj časa, kot je v normalnem poslovanju potrebno.

Problematika se pojavlja tudi pri inventuri drobnega inventarja (orodja in delovnih pripomočkov) v uporabi. Že takoj lahko omenimo, da se te težave pojavljajo predvsem zaradi administrativnih napak in nepravilnosti. Kljub večkratnim opozorilom o pravilnem poslovanju z drobnim inventarjem smo dosegli le minimalno izboljšanje. Verjetno se ne zavedamo dovolj, da je tudi drobn inventar vrednost (čeprav manjša), ki jo moramo čuvati. Mnogi odgovorni za poslovanje in zadolžitve z drobnim inventarjem (vodje stroškovnih mest) ne kontrolirajo spisov drobnega inventarja v uporabi, ki ga prejmejo vsak mesec. Ne odpisujejo izrabljeni inventar in ne zadolžujejo delavcev za prejeta orodja. Mnogi delavci so nas med inventuro opozorili tudi na to, da niso seznanjeni o svojih zadolžitvah in jim je s tem onemogočeno kontrolirati dejansko stanje.

Inventura reverzov je poglavje zase. Lahko trdimo, da na tem področju vlada neurejenost in netočnost poslovanja z reverzi. Glavni vzrok je verjetno, da ni določeno, za koliko časa se izdelek lahko izda na reverz. Tako naletimo na primere, da je pohištvo na reverzu nekaj let, kar pa seveda ni pravilno. Prav tako se dogaja, da so reverzi nepravilno stornirani, (odprt reverz na enem skladišču — storniran na drugem skladišču). V tekočem letu bo potrebno mnogo truda, da bomo uredili zadolžitve po reverzih, ki pa naj bi bile čim manjše oziroma utemeljene.

Če napravimo izvleček iz napisanega, lahko ugotovimo, da bi bilo potrebno posvetiti še več pozornosti do obratnih in proizvodnih sredstev, ki so naša skupna last. Naj opozorimo, da je za vse ugotovljene razlike potrebno plačati dajatve. Dajatve pa se plačujejo iz naših sredstev. Torej, zakaj bi sami sebi povzročali nepotrebne odhodke, ko dobro vemo, da nam bo vsak prihranjeni dinar še zelo koristil.

M. Redja

Sklepi delavskega sveta

Delavski svet delovne organizacije je na svoji redni seji dne 31. 1. 1979 obravnaval, razpravljal, sklepal in sprejel naslednje:

1. Pregledal je sklepe VII. redne seje in ugotovil, da so sklepi izvršeni oziroma se realizirajo.

2. Sprejel je poročila o opravljenih inventurah v letu 1978, ki so jih delavski sveti TOZD, zbor delovnih ljudi in svet skupnih služb že sprejeli.

3. DS TOZD, zbor delovnih ljudi TOZD Restavracija in svet skupnih služb so sprejeli sklep, da se sprejme predlog gospodarskega načrta v predlagani obliki z dodatkom predloga investicij za leto 1979 in dodatkom predloga o varčevanju v celotni DO. Enak sklep je sprejel tudi delavski svet delovne organizacije.

4. Prav tako kot DS TOZD, zbor delovnih ljudi TOZD Restavracija in svet skupnih služb, je DS DO sprejel:

a) Samoupravni sporazum o temeljnih planov ekonomskih odnosov s tujino do leta 1980 in

b) Samoupravni sporazum o merilih, pogojih, načinih in postopkih za doseg dogovorjenega obsega uvoza blaga in storitev ter odliva deviz za leto 1979.

Za podpisnika omenjenih samoupravnih sporazumov je delavski svet delovne organizacije imenoval glavnega direktorja tov. Vinka GOBCA.

5. Tako kot DS TOZD, zbor delovnih ljudi TOZD Restavracija in svet delovne skupnosti skupnih služb je tudi DS DO sprejel in potrdil:

1. predlog za dopolnitev samoupravnega sporazuma o združitvi v Ljubljansko banko — stanovanjsko komunalno banko Ljubljana ter statut te banke, tako kot predlaga poslovodni odbor banke;

2. predlagatelji naj prouče ustreznost naziva »razsodišče članic«, ker v bistvu ne gre za razsojanje o tem, ali članice izpolnjujejo svoje obveznosti do banke, ampak samo za ugotovitev o izpolnjevanju obveznosti, odločitev pa je v rokah izvršilnega odbora banke.

6. a) Delavski svet delovne organizacije je izvolil 2 namestnika za delegata v Skupščino splošnega združenja lesarstva Slovenije, in sicer: Franca ŠTEBETA in ing. Franca BURGERJA.

b) Sprejel je sklep, da se iz sklada skupne porabe plača 10.000,00 din kot prispevek za dograditev Politične šole v Kumrovcu.

c) Strelski družini Stol Kamnik se plača iz sklada skupne porabe kot prispevek 18.000,00 din.

d) Za delegata v mešano družbo Chatham Country Furniture Industries (C.C.F.I.) v High Paintu, N.C., USA je imenoval ing. Petra Skuška.

H. Križanc

Delo osnovne organizacije ZK v TOZD 3

Za lansko leto ne moremo trditi, da je bilo res plodno za našo osnovno organizacijo ZK. Tudi sam sem bil precej časa na zdravljenju in tedanje delo komunistov v našem tozdu ni šlo po načrtani poti. Prej je bil v naši DO še Komite ZK, ki nam je dajal pobudo za nadaljnje delo. Po ukinitvi komiteja je nastal zastoj, izgubili smo roko, ki nas je vodila. Ukinitve komitejev nas je prisilila k samostojnemu delu in večji organiziranosti za delo v ZK.

Večni problem, ki nas spremlja, je premajhno število delavcev v naših vrstah. Pri nas je 298 delavcev, od tega le 16 članov ZK. To je seveda premajhen odstotek. V akcijskem programu za leto 1979 smo si zastavili rešiti ta problem s sprejemom novih članov. Tudi več mladincev bi moralo biti v naših vrstah.

Realizacija plana DO ni samo stvar komunistov, ampak celotnega kolektiva. Komunisti, avantgarda delavskega razreda, morajo biti v idejnopolitičnem in drugem delu prvi in vzor drugim delavcem pri boljšem izpolnjevanju nalog za boljši jutrišnji dan.

Leto 1979, jubilejno leto naše tovarne, bomo proslavili poleg delovnih uspehov tudi s tem, da bomo komunisti v naši DO sprejeli v svoje vrste nove člane, nove graditelje, ki bodo skupaj z nami nadaljevali izgradnjo samoupravnega socialističnega sistema.

Poleg tega jubileja imamo komunisti še dva velika dogodka. 60-letnico obstoja ZKJ in 40-letnico SKOJ. Želja nas in vseh komunistov je, da se dobro organiziramo in idejnopolitično usposobimo. Pri našem delu ni pomembno samo članstvo, temveč dobro idejnopolitično osveščenost. To pa v največji meri dosežemo z izobraževanjem. Naša težnja je, da vsakega delavca-samoupravljalca idejnopolitično izobrazimo. Taki komunisti in delavci naj več pripomorejo v boju za krepitev samoupravnega socialističnega sistema.

Titova pota bodo tudi še naprej naša pota v razvoju samoupravnega socialističnega sistema, politike neuvrščenosti in mirnega sožitja med narodi.

I. Blazinčič

V dneh, ko smo se poslavljali od velikega revolucionarja in graditelja novih odnosov v družbi, Edvarda Kardelja, so bile tudi v Stolu žalne svečanosti. Še pobilže smo se seznanili z velikim delom za našo skupnost, ki ga je tovariš Kardelj ustvaril v desetletjih svojega plodnega življenja in bilo ni nikogar, ki ne bi v teh dneh občutil globoke rane, ki se je zarezala v srca vseh Jugoslovancev.

S svečanosti smo poslali žalne brzojavke našim voditeljem in Kardeljevim sojemcem.

Njegov spomin, spomin na našega učitelja in tovariša, bo ostal vedno v nas.

Hvala ti, dragi Bevc, kot je bilo tvoje ilegalno ime, za velik delež pri graditvi naše prihodnosti.

Naša malica

V PREJŠNJI ŠTEVILKI SMO OBLJUBILI, DA BOMO VPRAŠALI VODJO TOZDA — RESTAVRACIJA, S KAKŠNIMI TEŽAVAMI SE SREČUJE NJIHOV KOLEKTIV, KO PRIPRAVLJA TOPLE IN HLADNE OBROKE ZA STOLOVE DELAVCE. TOV. ZINKA KOHEK VODI RESTAVRACIJO ŠELE POL LETA, VENDAR SE JE V TEM ČASU ŽE DODOBRA SREČALA Z VSEMI TEŽAVAMI, KI SE POJAVLJAJO V NAŠI VELIKI KUHINJI IN ZUNAJ NJE.

Restavracija je Stolov tozd, vendar se vaša dejavnost bistveno razlikuje od dejavnosti drugih tozdov. Kako se počutite ob takšni vrsti dela in kakšno je sodelovanje z ostalimi tozdi?

Res je, da se naša dejavnost bistveno razlikuje od dejavnosti drugih tozdov in je tudi odnos ostalih tozdov do nas takšen. Vendar najbolj takrat, ko se pogovarjamo o velikosti in kvaliteti toplega obroka, ne pa tudi takrat, ko se pogovarjamo o ceni obroka.

Pri sodelovanju z ostalimi tozdi, vsaj kar zadeva naročanje hrane, ni preveč posluha. Največja skrb okrog številčnega stanja dnevnih obrokov je prepuščena tozdu 8, zato ni čudno, da se številke ne ujemajo in moramo kdaj tudi kuhane obroke uničiti.

Trudili se bomo, da tudi v Stolu prehrano dvignemo na višjo raven. Smatramo, da mora z razvojem ostalih dejavnosti tudi prehrana delavcev doseči svoj pravi pomen. Obrok mora biti tako sestavljen, da bo delavcu povrnil med delom porabljeno energijo. Biti mora biološko, kalorično in hranilno polnovreden, poleg tega pa ponuden kulturno in higiensko neoporečen.

Kako je z nabavo materiala za vašo kuhinjo? Ali je moč dobiti vse, kar potrebujete?

Nabava živil in drugega materiala predstavlja za tozd 8 posebne težave, prav zaradi zastarelih in nefunkcionalnih skladiščnih prostorov. Naša skladišča nimajo zadostnih hladilnih naprav in zmrzovalnice, ki pa je za sodobno skladiščenje živil nujno potrebna. Zaradi premajhnih skla-

dišč, predvsem za meso, zmrznjeno zelenjavo in polpripravljenih izdelkov, smo vezani na majhne zaloge, kar pa nam do stokrat povzroča glavobol, saj nam te večkrat otežujejo pripraviti obrok, ki je po jedilnem listu, kaj šele, da bi lahko pripravili tudi druge jedi po naročilu, ki bi jih sicer morali, saj smo restavracija odprtega tipa. Skupna značilnost živil in pijač je, da so organskega izvora — torej zelo hitro pokvarljiva, zato se moramo tem lastnostim prilagoditi že pri nakupovanju, transportu in predvsem skladiščenju. Torej smo vezani predvsem na dnevno kupovanje in dostavo. Včasih se zgodi, da določenega živila ni. V takih primerih se pojavijo težave.

Skladiščne prostore imate premajhne. Skoraj vse nabavljate sproti. Kako to vpliva na delo in zastavljeni program?

Kakor sem že omenila, nabavljamo predvsem sproti, in sicer na podlagi naprej izdelanih jedilnikov. Glede na to, da pri sestavi jedilnikov upoštevamo zelo pomemben faktor, kot je sezona, moram reči, da še kar dobro uspevamo dobiti zelena živila in nam ni potrebno spreminjati jedilnikov ter po nepotrebnem buriti duhov.

Hrano pripravljate po naprej narejenem jedilniku. Ali je ta odvisen od hranil, ki jih imate na zalogi?

Nikakor! Zaloge živil ne vplivajo na sestavo jedilnika. Pri sestavi jedilnika upoštevamo predvsem letni čas, okus, biološko in kalorično vrednost. Obrok mora nasiti in biti prilagojen našim prehrabenim navadam. Poleg tega pri sestavi jedilnikov upoštevamo tudi zmogljivosti naše majhne, stare in nefunkcionalne kuhinje.

Kdaj pričnete zjutraj z delom in kdaj je prva malica?

Odvisto od jedilnika. Tudi ob 2. uri ponoči, če je to potrebno. In včasih delamo tudi do 23. ure zvečer. Prva malica je pri nas ob 9. uri. To je seveda čas, ki velja za restavracijo. Vsi ostali, ki opravljajo dela pri transportu in podobna dela, pa odpeljejo hrano že prej. Pomeni, da mora biti malica — dopolnilni obrok — pripravljen že ob pol osmih.

Koliko delavcev in delavk dela v vašem obratu?

V našem obratu dela 24 delavk in 3 delavci.

Kuhate tudi za koga drugega ali samo za nas?

Da! Kuhamo tudi za druge, in sicer okoli 350 obrokov dnevno.

Pripravljate tudi kosila?

Tudi kosila pripravljamo. Približno 100 kosil dnevno.

Kako uspete v času, ki vam je v dnevu na voljo, pripraviti več vrst jedi. Npr. tedaj, ko je malica sestavljena iz dveh ali treh delov.

Kakor ste že opazili (vsaj nekateri), je naš dnevni dopolnilni obrok (kot se sedaj imenuje malica), v večini primerov sestavljen iz dveh oz. treh jedi. Priprava takšnega obroka pa seveda ni enostavna pod takšnimi pogoji, kot so pri nas. Kuhinja je za naše delo res premajhna, ima zastarelo kuhinjsko opremo in naprave pogosto zamuden in nesodoben način priprave hrane. Veliko časa porabimo za

pripravljalna ročna dela. To terja veliko delovne sile in iz tega sledi tudi visoka cena obroka. Moram priznati, da nekatere jedi pri nas sploh ni mogoče kalorično pravilno pripraviti. Predvsem zaradi premajhnih kapacitet kuhinjske opreme. Zato se jih že pri sestavi jedilnikov izogibamo, čeprav gre na račun pestrosti jedilnikov.

Kako nam to uspe, da pripravimo več jedi za en obrok? Trudimo se na vse načine, iščemo razne kombinacije v pripravljanju. Seveda pa je vse povezano s časom. Ker imamo le dve prekurni posodi, se moramo zadovoljiti z njima, tako da najprej v njih pražimo, potem dušimo, nazadnje pa še kuhamo.

Kdaj pričnete pripravljati popoldansko malico?

Popoldanski dopolnilni obrok začnemo pripravljati takoj po štirinajsti uri.

Na vsako prosto soboto dela nekaj ljudi v tovarni. Pripravite malico tudi za te?

Seveda pripravimo hrano tudi za te. Za delavce restavracije ne velja delovni čas kot za ostale delavce v Stolu. Delavci Restavracije delajo vse sobote. Zanje tudi ne velja letni Stolov delovni koledar.

Kaj pravite na »dobre« in »slabe« malice?

Za nas ni »dobrih« in ne »slabih« malic. Obrok mora biti biološko, hranilno in kalorično polnovreden. Pravilno mora biti tudi razdeljen med delavce. Biti mora tudi higiensko neoporečen. Nihče ne more reči, da je riba po tržaško s krompirjevo solato in kruhom slaba malica. Razen če tega pač ne mara. V takih in podobnih primerih bi morali kritično oceniti sami sebe in biti objektivni ter se sprijazniti z dejstvom, da te malice nekateri ne prene-sejo.

Kakšen je odnos delavcev iz proizvodnje in uslužbencev do kuharic in strežnega osebja? Kako gledajo na red in čistočo?

Odnos uslužbencev do osebja v restavraciji je seveda boljši od delavcev iz proizvodnje. Naše strežno osebje je mnogokrat izpostavljeno raznim neopravičenim žaljivkam in pripombam, ki si jih nekateri delavci privoščijo. Morda se z mojstri v oddelku slabo razumejo, pa slabo voljo stresajo na naše delavke.

Kako gledajo na red in čistočo! Skoraj grozljiv je včasih pogled na restavracijske prostore ob 11. uri, ko se konča zadnja dopoldanska malica. Večkrat dajejo prostori videz razmetanega zabavišča, ne pa prostora, kjer si je delavec odpočil in použil obrok.

Ali kdaj malice zares zmanjka? Kaj je temu vzrok?

Le redki so primeri, da malice zares zmanjka. Vedno imamo kaj takega na zalogi, da se da hitro pripraviti. Sprašujete, zakaj. Bodimo odkriti: Še vedno se nismo uspeli z našimi tozdi dogovoriti glede točnega naročila toplih in hladnih obrokov. Povedati moramo, da nima Restavracija dnevno na razpolago števil, na podlagi katerih bi lahko pripravljali obroke. Kadar je na jedilniku dunajski zrezek, razdelimo tudi do 150 obrokov več, kot takrat, ko je za malico ješprenj z mesom. Kaj sledi iz tega? V takšnih primerih se kaj rado zgodi, da ostane brez malice prav tisti, ki sicer redno hodi na topli obrok.

Se tozdi, katerim pošiljate hrano, drže dogovorov, ki so nujni za vsakodnevno poslovanje?

Nadaljevanje na 6. str..

Letna konferenca Stolovih gasilcev in program za leto 1979

Dne 17. 1. 1979 smo imeli gasilci Stola redno letno konferenco, na kateri smo ugotovljali uspešnost in neuspešnost dela v preteklem letu.

Po krajšem pozdravnem nagovoru predsednika društva in izvolitvi delovnega predsedstva so bila podana poročila: o organiziranosti društva, operativnem delu, statistiki članstva, blagajniškem stanju in o opremljenosti društva z orodjem.

Diskusija na poročila je bila obširna in plodna. Potekala je v smeri preventivne dejavnosti društva, požarno varnostne komisije v DO, o izobraževanju in pomlajevanju članstva. Ob zaključku diskusije smo sprejeli smernice za delovni program v letu 1979.

Najpomembnejše naloge v letošnjem letu naj bi bile pridobivanje novih mladih članov v gasilске vrste in izobraževanja članstva.

Operativni delovni program društva

V letošnjem letu gasilci Stola praznujemo svoj jubilej, 30-letnico obstoja gasilskega društva. Istočasno pa delovna organizacija Stol praznuje svojo 75. obletnico. Zato bomo morali biti še posebno aktivni na svojem področju, predvsem bomo morali skrbeti za še večjo protipožarno preventivo, prav tako pa bomo morali biti aktivni na operativnem področju.

V operativnem delu bo prav gotovo ena prvih pomembnejših nalog organizacija in izvedba tradicionalnega tekmovanja, ki je že 13. po vrsti in ga tretjič organiziramo pri nas. Med seboj tekmujejo gasilske ekipe lesno industrijskih podjetij Slovenije: Meblo, Marles, Brest, Novoles in Stol. Čas tekmovanja bo določen kasneje.

Potem je občinsko gasilsko tekmovanje v Kamniku, ki bo konec maja ali v začetku junija. Udeležila se ga bo moška destina. Če bo mogoče, bi si naložili še eno nalogo, in sicer bi v avgustu organizirali tekmovanje oz. mokro vajo med tozdi delovne organizacije.

Vsakoletne praktične vaje po posameznih tozdih se bodo odvijale po naslednjem vrstnem redu:

V TOZD-2 naj bi bila praktična vaja dne 18. 4. 1979 ob 15. uri. Vaja naj bo usmerjena na objekte lakirnice. Po verižnem sistemu se bo voda črpala iz vodnega kanala v stari tovarni, sodelovale bodo štiri ekipe.

V TOZD-3 Motnik naj bi bila praktična vaja dne 16. 5. 1979 ob 15. uri, na tapetniško delavnico. Sodelovale bodo tri ekipe.

V TOZD-4 Sloga Moste naj bo vaja dne 20. 6. 1979 ob 19. uri na novo halo in lakirnico, k sodelovanju bomo povabili pet gasilskih enot sosednjih društev.

V TOZD-1 bo večja gasilska praktična vaja v sklopu požarno varnostnega tedna, ki je v drugi polovici oktobra. K sodelovanju bodo vabljeni vsa sosednja gasilska društva oz. 10 gasilskih enot.

Za brezhibno delovanje gasilnega orodja in opreme, ki jo ima društvo v uporabi, bo treba skozi celo leto izvajati redne vaje in preizkuse te opreme.

Da bi se delovni program v celoti realiziral, bo potrebno veliko napora in prizadevnosti. Sodelovati bodo morali vsi člani gasilskega društva.

M. Šlebir

Ob sredah ob 14. uri so gasilske vaje za naše gasilce. Morali bi se zbrati in vaditi. Za dobro pripravljenost ob primeru potrebe in tudi za dokaz ob tekmovanjih, da nam ni potreben najdaljši čas za izvedbo vsega potrebnega, od črpanja vode do gašenja namišljenega ognja. Poklicni gasilci v Stolu, zaman smo vas čakali v sredo, 14. 2.! — Pa ostali? Ni jih bilo. Za gasilstvo je premalo zanimanja med Stolovci!

Nadaljevanje s 5. str.

Nekaj v zvezi s tem vprašanjem sem prej omenila.

Kaj pravite na komentarje, ki so jih dali Stolovi delavci v zadnji številki Glasila?

Vsem želim, oziroma posebnim okusom, se res ne da ustreči, čeprav lahko še tako izbiramo in iščemo nove načine in poti. Mislim, da je že to veliko, da so Stolovi delavci lahko enkrat odkrito govorili in nas učili, kaj naj delamo drugače. Enolončnic iz konzerv ne pripravljamo, saj slovenska in jugoslovanska živilska industrija še ni tako razvita, da bi nas lahko tako razbremenila in bi lahko kar iz konzerv pogreli enolončnico. Mokasto in premastno hrano bi poizkusili zamenjati z ribami in piščanci, samo kaj, ko ti ne morejo biti vsak dan na jedilniku. Fižolovo solato, ki je bila v šestih mesecih samo enkrat na programu, bomo drugič skušali pripraviti kako drugače, da ne bo skrbi z odvečnimi kilogrami.

Bi želeli še kaj povedati?

Morda še to, da dajemo za prehrano delavcev v Stolu mnogo denarja. Kljub temu pa še vsi niso deležni toplega obroka. Da je tako, so krivi predvsem premajhni prostori, v katerih se hrana sedaj pripravlja in razdeljuje. Tudi za prehrano delavcev, ki zaradi zdravstvenih razlogov

navadne hrane ne smejo uživati, ni poskrbljeno. Še vedno preveč delavcev svoje bone za topli obrok zamenjuje za suho hrano. Delati bi morali čimveč v tej smeri, da bi vsak delavec dobil med delom topel obrok, ne pa, da vsak po svoje rešuje to vprašanje.

Morda še nekaj besed okrog premajhnih porcij. Večkrat slišim pripombo, da je hrana sicer okusna, da pa jo je malo. Nismo tako bogati, da bi si lahko privoščili preobilne. Sprijazniti se moramo z dejstvom, da takšni obroki niso zdravi. Tudi v Stolu bi morali opustiti slabe prehrabene navade. Zaradi zgodnega začrtka dela doma ne zajtrkujemo in potem iščemo v malici zajtrk, malico in morda še kaj drugega. Morali bi se namreč zavdati, da je še vedno vsebina važnejša od količine.

Tudi cene toplih in hladnih obrokov so deležne pogostih komentarjev. Verjetno marsikomu ne gre v glavo, da cena obroka ni sestavljena samo iz nabavne vrednosti materiala, temveč je potrebno prišteti še precejšen delež režijskih stroškov, ki ceno kar krepko dvignejo. Obrok mora biti nabavljen, kuhan, postrežen, posoda in pribor pa večkrat pomita.

Vendar nam je večina sogovornikov v Glasilu dala priznanje za naše delo, dobromamerni nasveti pa nas lahko usmerjajo pri nadaljnjem delu in izpopolnjevanju.

Kako smo gospodarili?

Velik del občanov Krajevne skupnosti Duplica bere Stolovo glasilo, zato smo se odločili, da tudi o delu in gospodarjenju sveta krajevne skupnosti Duplica napišemo nekaj vrstic.

Naša krajevna skupnost se po številu prebivalstva iz leta v leto veča, s tem se veča vsota prispevkov, ki se zbirajo na žiro računu naše krajevne skupnosti. Tudi to daje povod, da je potrebno na poljuden način prikazati vsem občanom naše krajevne skupnosti, kako smo gospodarili s samopriskom, ki ga mesečno vlagamo za naše skupne potrebe.

Delo sveta krajevne skupnosti je bilo v letu 1978 zelo pestro in zahtevno, tako da so morali posamezni člani sveta tedensko urejati tekoče zadeve krajevne skupnosti, svet pa se je moral na sejah sestati kar devetkrat. Ritem dela je diktirala zelo pestra gradbena dejavnost na območju cele krajevne skupnosti na Duplici in tudi na Bakovniku.

Izvedena so bila naslednja investicijska dela:

1. Končana je bila delna obroba Bakovskijske ceste. Vrednost teh del je 33.659,00 din.

2. Zgrajeni sta bili avtobusni postajališči na Bakovniku v vrednosti 246.445,20 dinarjev.

3. Za ureditev parkirišča v Klavčičevi ulici in otroških peskovnikov je bilo porabljen 3.335,35 din.

4. Vzdrževanje javne razsvetljave je veljalo 3.646,40 din.

5. Izvedena je bila rekonstrukcija športnega igrišča na Duplici z garderobo in opremo za igralce v vrednosti 482.240,80 dinarjev.

6. Rekonstruiran je bil del ceste za Kulturnim domom v vrednosti 30.457,70 dinarjev.

7. Kot največja in za krajevno skupnost najzahtevnejša investicija je bila zaključna faza izdelave pločnika na Du-

plici. Ta investicija je veljala 351.575,00 dinarjev.

8. Svet krajevne skupnosti je posvetil v letu 1978 vso pozornost ljudski obrambi in družbeni samozasčiti. Sredstva je vložil v orodje in ostalo opremo, ki jo potrebuje tudi gasilsko društvo krajevne skupnosti. Skupaj 90.000,00 din.

9. Za nabavo inventarja je svet krajevne skupnosti porabil 8.000,00 din.

10. Svet krajevne skupnosti Duplica je v letu 1978 imel tudi razne drobne izdatke, kot so električna energija za javno razsvetljavo, pisarniški stroški in razne usluge, ki so bile potrebne, v znesku 154.163,00 din.

Svet krajevne skupnosti Duplica je tako v letu 1978 uspešno zaključil po programu predvidena dela. Neopravljeno je ostalo urejanje dvorišč pred bloki na Duplici, kar je krivda izvajalca del. Toda kljub temu, da je bil denar za navedena dela položen na dokumentarni akreditiv, ni pričel z deli. Dela v vrednosti 610.000,00 dinarjev bodo končana, ko bodo primerne vremenske razmere.

Gospodarsko leto je bilo torej dovolj uspešno, končali smo več potrebnih objektov in naprav za potrebe vseh nas.

Od skupnih dohodkov za leto 1978, ki jih je bilo 2.123.976,17 din smo porabili po gornjih navedbah 1.392.376,37 din, ostalo pa je za končanje del iz leta 1978 še 740.599,80 din. Svet krajevne skupnosti Duplica je že sprejel plan za leto 1979 in ga tudi prikazal občanom na zboru vseh družbenih organizacij. To bo storil tudi na zboru vseh občanov krajevne skupnosti Duplica. Predvideva se sodelovanje pri ureditvi Blejčeve ulice, skupaj s postajališčem za vlak med Duplico in Bakovnikom.

Prav tako je v planu dokončanje javne razsvetljave na Bakovniku. V tem letu bo tudi potrebno urediti spominsko obeležje borcem NOB, kar nameravamo izvesti skupaj s tovarno.

F. Petkovšek

KADROVSKE SPREMEMBE ZA MESEC JANUAR 1979

DELOVNO RAZMERJE SO SKLENILI:

V TOZD SEDEŽNO POHIŠTVO:

1. DACAR Arnejka, NK delavka, PE-8
2. TREBUŠAK Janka, NK delavka, PE-8
3. HOMAR Marko, NK delavec, PE-4

V TOZD PLOSKOVNO POHIŠTVO

1. BORŠTNAR Boris, NK delavec, PE-9
2. SUŠNIK Darko, NK delavec, PE-9
3. URH Marjan, NK delavec, PE-9

V TOZD KOVINSKO IN TAPECIRANO POHIŠTVO:

1. HAJDINJAK Ruža, NK delavka, PE-3
2. KOTNIK Dušan, NK delavec, PE-3
3. DOLMOVIČ Jože, NK delavec, PE-5
4. ŽIBERT SREČKO, NK delavec, PE-3

V TOZD PLOSKOVNO IN KOSOVNO POHIŠTVO:

1. JAGODIC Franc, lesni tehnik

V TOZDU TEHNIČNE STORITVE:

1. SLAPNIK Darko, KV ključavničar, PE-2
2. TETUŠ Ivan, NK delavec, PE-2

DELOVNO RAZMERJE SO PRENEHALI:

V TOZD SEDEŽNO POHIŠTVO:

1. SLAPNIK Darko, KV strojni ključavničar — potek učne pogodbe
2. HERBAJ Renato, vajenec — poh. mizar
3. ZALAZNIK Miroslav, NK delavec, PE-7

V TOZDU PLOSKOVNO POHIŠTVO:

1. ZORKO Branko, NK delavec, PE-9
2. OSOLNIK Ivan, KV mizar, PE-9
3. ŠUŠTAR Janez, NK delavec, PE-9

V TOZD KOVINSKO IN TAPECIRANO POHIŠTVO:

1. HOMAR Alojz, NK delavec, PE-5
2. MOŠNIK Jožef, KV zidar, PE-3
3. HUMAR Jožef, gimnazijski maturant, PE-3
4. DROLC Adalbert, NK delavec, Motnik

V TOZD PLOSKOVNO IN KOSOVNO POHIŠTVO:

1. ZALOKAR Franc, NK delavec

V TOZD TEHNIČNE STORITVE:

1. JANEŽIČ Rudolf, KV strojni ključavničar, PE-2
2. JERIN Marjan, KV strojni ključavničar, PE-2

V TOZD PRODAJA:

1. STROJAN Miranda, gimnazijski maturant, izvoz

KADROVSKI SEKTOR

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, deda in tasta Maksa OREŠNIKA, se iskreno zahvaljujemo vsem članov kolektiva, OO sindikata in vsem, ki ste dragemu očetu pomagali lajšati bolečine v zadnjih dneh življenja. Iskrena hvala vsem, ki ste mu darovali vence in cvetje, pevcem, govornikom in vsem, ki ste sočustvovali z nami in ga v tako velikem številu spremili na zadnji poti.

Tine OREŠNIK
z družino

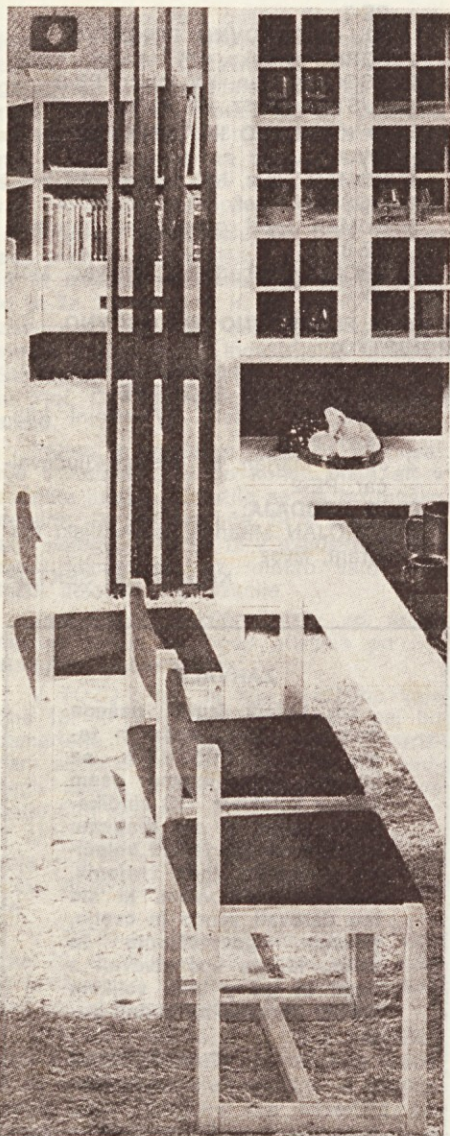
Novo avtobusno postajališče na Bakovniku.

Ogledali smo si mednarodno razstavo pohištva v Parizu

Od 11. do 15. januarja letos je bil na pariškem razstavišču Porte de Versailles 10. mednarodni sejem pohištva. Sodelovalo je 1150 razstavljalcev iz tridesetih dežel.

Največ jih je bilo iz Francije in Italije. Ti so pokazali zanje značilno težko rustikalno pohištvo: stole, fotelje, mize, vitrine, vse takih dimenzij, da se vprašaš, kam bi to postavil v majhnem stanovanju. Italijani so poleg tega razstavili tudi sodobno oblikovano pohištvo: sedežno in omarasto. Še posebno so nas pritegnili kovinski stoli pri Castelliju in Tubacu. Francoskim zgledom slede Španci in Portugalci.

Skandinavci so predstavili svoje dobre stare modele stolov in foteljev iz lameliranega lesa in iz masivne smrekovine in borovine. Slične izdelke smo opazili pri Čehih in Poljaki. Obvladajo tehniko lameliranja, pa tudi pohištvo iz masivnega lesa je zelo kvalitetno. Na ruskem paviljonu nas je že od daleč pozdravil naš REX. Postavljen je bil na vzvišenem prostoru. Lepo so ga »posvojili«.

Angleži so razstavili predvsem stilno pohištvo, pri Nemcih smo se ustavili pri Thonetu, ki poleg sodobno oblikovanih stolov še vedno nadaljuje tradicijo v izdelavi krivljenih stolov.

Pri omarah, ki so rustikalno ali stilno oblikovane, prevladujejo temni lesovi in temne barve, pri sodobno oblikovanem omarastem pohištvu pa svetli lesovi.

Pohištvo, površinsko obdelano s krivnimi barvami, smo videli samo pri Italijanih.

Ležišča imajo ponekod v končnicah vgrajena svetila, ure, akustične aparate itd. Kar vsa od kraja imajo letvaste podloge za vzmetnice, različnih izvedb. Najpopolnejša je še vedno Latoflex podloga in tudi vzmetnica.

Otroške sobe so iz svetlih lesov: smreka, bor, robovi so kroženi, ležišča pa po gradi.

Pri kuhinjskih omarah so vrata lesena: okvir in polnilo, sestavljena iz letvic ali furnirja. Plošče na pultih so obložene z laminati in imajo krožene robove. Plošče na pultih so obložene tudi s keramičnimi ploščicami (ostri robovi). Gospodinjinski aparati: kuhalne plošče, električne ali plinske, pomivalna korita, grelne plošče — vse je vgrajeno z vrha (domino sistem).

Pri stolihi so sedeži iz masivnega lesa, okvirji prepleteni s slamo ali vrstico ali prepleti z bambusovo mrežo.

O delu mladih pri nas

»V vsakodnevnem življenju in delu mladi preverjate svoja stališča, hotenja, ideje in akcije ter prispevate k razvoju socialističnega samoupravljanja. Preverjate tudi svoje napake. Čeprav brez napak ni akcije, in samo tisti, ki nič ne dela, ne greši, vendar se je treba učiti tudi na napakah, da se te ne bi ponavljale. Veseli me, da je ravno mladina bila med tistimi, ki se z dejavnostjo nikoli niso hoteli pomiriti in zato imate tudi hotenje po svobodi, po uresničitvi pravic človeka, delavca in občutek odgovornosti. Zato je urešničev tako močno prisotna v vrstah naše mladine.«

Gotovo ste prepoznali uvodni citat iz pisma žal že pokojnega humanista in revolucionarja ter arhitekta samoupravljanja tov. Edvarda Kardelja. Omenjeno pismo je bilo naslovljeno na 10. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije. Kot smo lahko videli, je bil tov. Kardelj eden tistih, ki je znal prisluhniti mladi generaciji in njenim idejam. Obenem pa je tov. Kardelj s svojim življenjskim delom mnogo pripomogel k razvoju mladinske organizacije.

Po sklepih 9. kongresa Zveze socialistične mladine Slovenije smo se morali mladi v združenem delu ustrezno reorganizirati. V delovni organizaciji Stol je prvotno obstajal samo mladinski aktiv, ki je vključeval okoli 400 mladih. Da je bil obstoječi način organiziranja dokaj neučinkovit, nam je docela jasno. Zato smo se v skladu z reorganizacijo delovne organi-

Pri foteljih so bile bogatejša garniture tapacirane z usnjem ali pa z blagom z drobnimi vzorci.

Pohištva iz trde plastike nismo videli, razen pri vrtnih garniturah.

Jugoslavijo so na tem sejmu predstavljali: Slovenijales, Lesnina, Šipad, Treska in Exportdrvo. Vsi so razstavljali samo svoje izvozne programe: rustikalne stole, fotelje, gugalnike, omare-vitrine iz bukovine in hrastovine. Prikazani so bili tudi izdelki iz masivne smrekovine in bukovine, izdelano po severnjaških zgledih. Kakšnega sodobnega, izvrjnega jugoslovanskega pohištva, nismo videli.

Istočasno z razstavo pohištva je bila na tem razstavišču tudi mednarodna razstava svetil in svetilne tehnike. Tu vodijo Italijani, Nemci in Skandinavci. Razstavljene so bili lestenci, cevne svetilke, reflektorji, specialne luči. Za nas so bile zanimive namizne svetilke in luči za risalnice.

Poleg obeh razstav smo si ogledali tudi pohištvo v pariških trgovskih hišah. Tam smo videli, kaj Francozi lahko kupijo. Poleg francoskega se dobi tudi italijansko, skandinavsko in češko pohištvo, ki je modernih oblik, namenjeno majhnim stanovanjem, torej po naših merah in okusu.

Poleg gotovih izdelkov prodajajo tudi polizdelke: stranice, police, vrata, okovje. So površinsko obdelani ali pa surovi. Tako si vsak z nekaj spretnosti lahko sam izdela preprost regal, poličko, pult ali dopolni kupljeno opremo.

Videli smo kvalitetne izdelke. Vedno več je masivnega pohištva, pri sedežnem pa iz lameliranega lesa. Vse je prvotno površinsko obdelano, vendar tako, da se les občuti kot les, topel in blizu človeku.

T. Benda

zacije po tozdih reorganizirali tudi mi. Iz tega sledi, da smo organizirali osnovno organizacijo v tozdu 1 in 2, v tozdu 4 pa je zaradi manjšega števila članov ustanovljen mladinski aktiv.

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Slovenije je bila ustanovljena tudi v skupnih službah. V tozdu 8 — Restavracija, pa nam kljub prizadevanju še ni uspelo ustanoviti osnovno organizacijo. Poudariti moramo, da je tukaj specifičnost (izredna fluktuacija delovne sile in pa sama narava dela), vendar bomo to delo opravili v letošnjem letu. V teku je akcija za ustanovitev mladinske organizacije v tozdu 3 in 5. Omenjena tozda sta se kasneje organizirala. Z osnovno organizacijo zveze komunistov tozd Prodaja pa se bo potrebno dogovoriti za akcijo, da ponovno poživimo delo OO ZSMS, ki je bila že ustanovljena.

Ena od problematik, ki je v Stolu prisotna, je kadrovska politika znotraj ZSMS. Zato smo pred kratkim ponovno izvolili kadrovsko komisijo, kateri je bila zaupana naloga, da v najkrajšem času izdela sistem dokumentacije, oziroma evidentiranja za sprejem mladih v ZSMS. Dogaja se, da mladi prehajajo iz tozda v tozd, pri tem pa nimamo ustreznih evidenc. Prav tako bo treba rešiti vprašanje pri sprejemanju mladih delavcev v delovni organizaciji. Takoj po sklenitvi delovnega razmerja bi morali predsedniki po osnovnih organizacijah imeti razgovore s te-

mi mladinci. Mlade ob uvajalnih seminarjih za novospregate delavce seznanjamo z vlogo ter nalogo družbenopolitične organizacije v združenem delu.

Za mladinske delovne akcije republiškega in zveznega značaja smo evidentirali preko 60 mladih. Z razširjeno razpravo pa smo se vključili na področju štipendiranja in štipendijske politike. Sodelovali smo pri oblikovanju kriterijev in meril za izbor štipendistov iz Titovega sklada ter sodelovali pri izboru mladincev za ta sklad. V preteklem obdobju je mladinska organizacija odigrala veliko vlogo pri evidentiranju mladih v samoupravne organe v delovni organizaciji in izven nje.

Za nami so razprave za predloge za družbena priznanja ob 75-letnici delovne organizacije ter 750-letnici občine Kamnik. Ugotavljamo, da je mladinska organizacija pri izdelavi teh predlogov izpadla.

Ena izmed slabosti našega dela je bila tudi evidentiranje mladih v članstvo ZK. Kljub temu, da je od 91 članov ZK delovne organizacije Stol 22 odstotkov mladih, ugotavljamo, da so bili sprejeti mnogi mladinci, za katere OO ZK predhodno ni zahtevalo ocene o delu v mladinski organizaciji.

V organih samoupravljanja delovne organizacije in delegacijah imamo 26 odstotkov mladih delavcev.

V izvršilnih odborih sindikata imamo 13 odstotkov mladih. Dogaja pa se, da so še nekateri izvršilni odbori sindikata po tozdih brez mladincev (tozd 2, tozd 4, tozd 1). V izvršilnem odboru sindikata delovne organizacije ni nobenega mladincev.

Če smo prej ugotovili, da smo na kvantitativnem povečanju števila predstavnikov mladih v samoupravnih organih in delegatskem sistemu dosegli boljše rezultate, pa s tem še ni rečeno, da je za nas akcija na področju samoupravljanja končana. Res da je vse bolj prisotna iniciativa mladih delavcev pri reševanju skupnih problemov v tozdu. Vendar pa moramo ugotoviti, da gre zgolj za samoiniciativo posameznikov. Žal še nismo uspeli aktivirati sistema, da bi ti naši delegati prihajali na seje s pobudami, katere bi se rodile v bazi, to je v osnovni organizaciji.

Obenem pa si bomo mladi prizadevali, da steče delo v sindikalnih skupinah. Mnenja smo, da bi takšna oblika dela angažirala kar najširši krog delovnih ljudi. Za nami je razprava oz. sprejetje plana delovne organizacije Stol za leto 1979. Moramo reči, da le-ta ni doživel dovolj široke razprave, kar pomeni, da je obšel tudi mladinsko organizacijo. Pred nami pa je razprava o zaključnih računih po tozdih. Pomeni, da se moramo mladi v vseh temeljnih ureditvah, kjer bodo razprave, zavzeti, da bodo vse mlade generacije zavzele določena stališča.

Še več naporov bomo morali mladi vložiti pri doseganju ugodnejših proizvodnih rezultatov. Le s tem lahko vidimo osnovo za naše nadaljnje delo. Tudi v tej akciji za stabilizacijo našega gospodarstva smo mladi v Stolu zavzeli določena stališča. Obenem pa smo poudarili, da ne moremo stabilizacije reševati s povečanjem norm v neposredni proizvodnji. Še veliko bo potrebno narediti na področju samoorganiziranosti dela v delovni organizaciji.

Eno izmed spornih vprašanj, ki je v Stolu še zmerom prisotno, so dohodkovni odnosi. Zato menimo, da si bomo morali

vsi mladi prizadevati, da bomo na tem področju dosledno upoštevali načela ustave oziroma zakona o združenem delu.

V letošnjem letu si bomo morali tudi prizadevati, da bomo dosledno izvajali načela nagrajevanja po delu. Do sedaj se nam je dogajalo, da so mnoge mladinke, ki so bile zaposlene v neposredni proizvodnji, končale strojepisne tečaje in se kasneje zaposlile v skupnih službah. Takšna kadrovska politika seveda ne usmerja mladih, da bi se učili za določene poklice, ki jih Stol nujno potrebuje.

Na področju idejnopoličnega usposabljanja mladih smo imeli v preteklosti prakso, da smo organizirali seminarje za vodstva osnovne organizacije po tozdih. Prav tako smo se vključevali v programe usposabljanja pri občinski konferenci Zveze socialistične mladine Slovenije oziroma zvezni konferenci Zveze socialistične mladine Slovenije. Poslali smo 4 mladince na izobraževanje v Dolenjske Toplice. Eden naših mladincev je končal srednjo politično šolo pri Centralnem komiteju Zveze komunistov Slovenije v Ljubljani. Mnogo mladih se je izobraževalo preko delegacij oz. kot člani sindikata ali ZK. Resno pa razmišljamo o ustanovitvi marksističnega krožka, katerega jedro bodo mladi člani ZK, seveda pa bi morali k delu pritegniti čim širši krog mladih. Ena izmed interesnih dejavnosti je tudi kultura.

V okviru osnovne organizacije deluje kulturna skupina, ki bi ob raznih svečanostih izvedla program. V pretekli sezoni je uprizorila dramska dela. Vsako leto, letos že sedemnajstič, organiziramo zabavno glasbeno oddajo »Glas mladih«, kjer damo možnost mladim talentom iz cele Slovenije, da uveljavijo svoj talent. V mesecu maju pripravljamo samostojno razstavo amaterskega slikarja iz Kamnika.

V preteklem letu smo izvolili vojno predsedstvo. Žal pa moramo priznati, da še nismo izdelali svojega načrta, ampak se vključujemo v obrambni načrt delovne organizacije Stol. Iz naših sredin smo evidentirali tudi mlade proizvajalce v enote teritorialne obrambe in v pohodne enote pri OK SZMS Kamnik.

V lanskem letu smo začeli sodelovati z enoto iz vojašnice »Staneta Žagarja« iz Kranja. Ravno sedaj tečejo razgovori o skupnih akcijah, ki jih bomo organizirali v letošnjem letu.

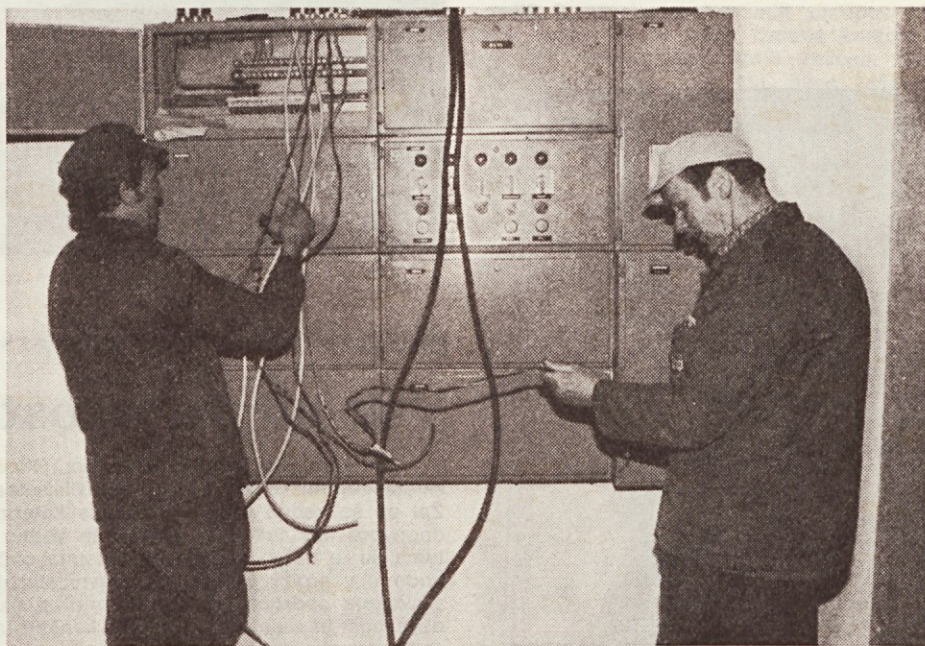
Ena izmed najbolj množičnih udeležb mladih je na športnem področju. Tako mladi sodelujejo na tekmovanjih za pokal občinske konference Zveze socialistične mladine Slovenije, pa na tekmovanjih znotraj delovne organizacije. Večji del mladih sodeluje tudi na vsakoletni Lesariadi. Velik je tudi delež tistih, ki se aktivno ukvarjajo s športom v raznih klubih.

Naše delo je usmerjeno tudi na sodelovanje z drugimi OO ZSMS. Do sedaj uspešno sodelujemo z mladimi iz »Dane« v Mirni, »Beti« iz Metlike in mladimi iz Rogaške Slatine. Mnogo akcij izpeljemo skupno z OO ZSMS v krajevni skupnosti Duplica. Saj že večji del mladih, ki je zaposlen v Stolu, tudi stanuje na Duplici.

Zavedamo se, da je eden izmed pogojev za dobro delo tudi dobro obveščanje. Zato imamo po osnovnih organizacijah referente za informiranje, ki javnost obveščajo o našem delu preko našega glasila, Kamniškega občana, Viharnika in revije »M«!

Naj ob koncu omenim še sodelovanje z družbenopolitičnimi organizacijami v delovni organizaciji Stol. Nekatere akcije smo izvedli skupaj s sindikatom in zvezo komunistov (volitve, javne razprave itd.). Vendar smo kljub temu mnenja, da je potrebno še več skupnega dela.

M. Chiappolini

Dela pri dokončevanju proizvodnih prostorov v Slogi napredujejo. Kratki zastoji so sicer nastali zaradi prekasne dobave elementov za prikllope elektrike, vendar je sedaj tudi to urejeno. Po dokončanju instalacijskih del bodo novi oddelki kmalu nared za proizvodnjo. Zunaj stavb je potrebno urediti še dovodne poti, kar pa bo mogoče z nastopom ugodnejših vremenskih razmer.

Drugi del upravne zgradbe opremljen čez mesec dni

Kljub nekaterim težavam pri dokončnem urejanju drugega dela upravne zgradbe — ki se zelo rade pojavijo, pa čeprav je za vsa dela še tako dobro načrtovano in dogovorjeno — bodo omenjeni prostori v mesecu dni pripravljeni za vselitev.

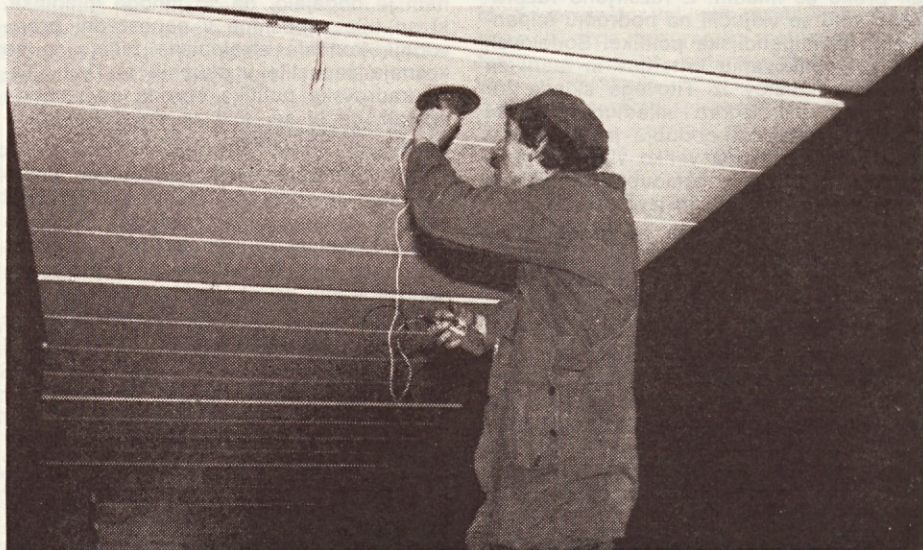
Sredi februarja smo se za kratek čas zadržali v drugem stolpiču upravne zgradbe. Tedaj so bili že vsi prostori pregrajeni z lesenimi stenami, prav tako, kot je to izvedeno v delu upravne zgradbe, kjer so uslužbenci že nastanjeni. Tedaj so delavci polagali zadnja stekla, ki ločujejo ob zunanjih stenah posamezne prostore, delavci Astre pa so polagali talne obloge. Tudi montaža instalacij je tekla h kraju.

Opremljanje prostorov z novim Modul programom je naše delo. Pohištvo za upravne zgradbe je že pripravljeno in z vsakim dnevom bodo novi prostori dobivali bolj dokončno obliko. Zaradi izredne številčnosti pisarn in drugih prostorov bodo tudi ta dela zahtevala polno angažiranost, posebno še zato, ker se z opremljanjem prostorov s pohištvom pojavi še precej vzporednih del.

Vendar upamo, da bomo lahko kmalu napisali, da je upravna zgradba v celoti dograjena in opremljena. Vselitve v nove prostore bodo posebno veseli uslužbenci, ki so do sedaj še nastanjeni v stari upravni zgradbi ali pa pomožnih prostorih v proizvodnih oddelkih.

Z dokončno vselitvijo vseh služb v novo upravno zgradbo bo prihranjena marsikatera pot Stolovcem in drugim ljudem, ki se po službeni dolžnosti srečujejo z našimi uslužbenci, pa sedaj niti prav ne vedo, kje so ti nastanjeni.

C. Sivec

Več odgovornosti

Že velikokrat je bilo v našem Glasilu napisano, da naj Stolovci, ki naj bi po sklepu uredniškega odbora pripravili sestavke za naš časopis, vzeli tudi to delo resno. Žal pa še vedno velik del ljudi, s katerimi smo se zmenili, da bodo to storili, jemlje dogovore kot nekaj, za kar je še vedno čas. Sestavki torej niso pripravljeni do datuma, ki je nujen za oddajo. Obstaja občutek, da je mnogim našim delavcem, pa naj bodo ti v proizvodnji ali v upravni službi, popolnoma vseeno, če kolektiv informirajo s svojega področja ali ne. Pisanje za časopis je zanje stvar, ki ne spada v delovno obveznost in s katero je najlažje končati tako, da se ji izogneš.

Tako je iz meseca v mesec. Ali zares nimamo toliko časa, da bi napisali za Glasilo vsaj tisto, za kar smo se domenili in obljubili? Če smo prepričani, da lahko z izgovorom lažemo drugemu, sebi ne moremo.

UREDNIŠTVO

Okvara sluha zaradi ropota in zaščita

Sluh je eden od petih čutov pri človeku. Zelo je pomemben pri opravljanju vsakdanjega dela in za orientacijo. Človek, ki zelo slabo sliši ali ne sliši, je do neke mere invalid.

Organ za zaznavanje sluha je uho. Sestoji iz zunanjega, srednjega in notranjega ušesa. Zunanji del tvorita uhelj in sluhovod, srednjega bobnič, slušne koščice in posebna votlina srednjega ušesa. Sem sega tudi Evstahijeva cev, ki služi za izenačevanje pritiska v srednjem ušesu in tvori povezavo srednjega ušesa s predelom žrela. V notranjem ušesu pa sta polž in polkrožni kanali. Polž je organ za zaznavanje sluha, polkrožni kanali pa služijo za zaznavanje ravnotežja.

Ko pride zvočni val preko sluhovoda do bobniča, se to valovanje prenese preko slušnih koščic na ovalno okence. Ta dražljaj povzroči valovanje posebne tekočine, ki je v notranjem ušesu. To valovanje se nato prenese na slušne celice v polžu, ki se vzburijo, ta dražljaj nato pošlje po slušnem živcu v center za sluh v možganih.

Do okvare sluha pride lahko zaradi poškodb ušesa, zaradi vnetij in drugih obolenj, zaradi delovanja zdravil, zaradi hrupa. Posebno važno pa je delovanje ropota na sluh.

Izgubo sluha povzročijo vnetja srednjega in notranjega ušesa in zaprtje Evstahijeve tube. Enkratni močan zvok tudi lahko poškoduje uho. Od zdravil so škodljivi za ušesa kinin, nikotin, aspirin, streptomycin.

Pri delu lahko pride do poškodb zunanjega in srednjega ušesa in zaradi tega do oslavitve ali izgube sluha. Vendar so te poškodbe redke in zaradi tega niso pomembne. Važne so poškodbe, ki nastanejo zaradi škodljivega vpliva ropota na notranje uho.

Delovanje ropota na sluh je odvisno od jakosti in časa trajanja. Tudi stalni ropot nižje jakosti ni brez vpliva na človeški organizem. Dokazano je, da vpliva na živčni sistem. Bolj nevaren je stalen ropot kot pa prekinjajoč. Pri delu v ropotu je treba upoštevati tudi individualno občutljivost za ropot. Nekateri delavci lah-

ko delajo v ropotu več let, vendar ne pride pri njih do okvare sluha, pri drugih pa nastanejo okvare že po nekaj mesecih dela v ropotu.

Jakost zvoka merimo v decibelih, višino pa v Herzi (1 Herz je tresljaj v sekundi). Slušno področje človeškega ušesa je od 125 do 8.000 Hz. Občutljivost sluha se meri s posebnimi napravami, avdiometri. Pri tem se išče najtišje tone različnih frekvenc, katere preiskovanec še sliši v tistem prostoru. Krivulja, ki spaja točke izgube sluha, je audiogram. Izguba sluha je razlika v decibelih med slušno občutljivostjo preiskovanca in povprečno slušno občutljivostjo mladih, zdravih ljudi. Na audiogramu je to označeno z O črto.

Govorne frekvence so od 500 do 4000 Herzov. Pri okvarah sluha v nižjih in višjih frekvencah prizadeti še dobro sliši normalno govorico in okvare ne opazi tako hitro. Zaradi okvare sluha zaradi ropota so okvare sluha od 1500 do 4000 Hz. Izgubo sluha delimo po izpadu po stopnjah. Izguba sluha od 30 do 40 db je izguba sluha I. stopnje, izguba sluha od 40 do 60 db je izguba sluha II. stopnje, od 60 do 80 db je izguba sluha III. stopnje, a nad 80 db je izguba sluha IV. stopnje. Izgubo sluha računamo lahko tudi v %.

Okvara sluha ne bi bila tako huda, če bi se z zdravljenjem ta okvara dala popraviti. Do sedaj se še ni posrečilo odkriti zdravila in načina zdravljenja, ki bi nastalo okvaro sluha popravilo ali vsaj izboljšalo. Zaradi tega je treba v industriji skrbeti, da do takih okvar ne pride. Okvara sluha zaradi ropota je poklicno obolenje. Ker zdravila ni, je to obolenje treba preprečevati ali vsaj omiliti. Razvoj industrije je povzročil, da je čedalje več strojev, ki povzročajo močan ropot. Če se tega ropota ne da zmanjšati s tehničnimi izboljšavami, je treba zaščititi delavce. Zaščitna sredstva za ušesa niso prijetna in jih delavci pogosto odklanjajo.

Danes se uporabljajo zaščitna vata, posebni ušesni čepi, slušalke in čelade. Za katero sredstvo se bomo odločili, je odvisno od jakosti ropota.

Rezultati opravljenih meritev v podjetju po posameznih obratih so pokazali, da ropot presega zgornjo dovoljeno mejo v vseh strojnih oddelkih, kotlovnica, kompresijski postaji. V površinskih obratih je ropot zvišan tudi zaradi glasnih odsesalnih naprav. Še posebno je povečan pri kovičenju rex garnitur in pri določenih operacijah na stiskalnicah.

Povsod, kjer ropot presega dovoljeno mejo, kot je navedeno zgoraj, je obvezna uporaba zaščitnih sredstev za ušesa. V ropotu, ki ne presega 90 db, je dovoljena uporaba ušesne vate. To je vata, ki je prepojena z posebnim voskom, ki zadržuje zvok. Ušesna vata je higienska, ker jo delavec po končanem delu odstrani iz ušesa in jo zavrže. Uporaba je zelo enostavna. Tudi embalaža je enostavna in delavec je ima za več dni skupaj, tako

da mu je ne zmanjka. Na ovitku škatlice za vato je zelo kratko in enostavno navodilo za uporabo. Slaba stran te vate pa je, da se drobi, če ni zadosti kvalitetna, in posamezni drobci lahko ostanejo v sluhovodu. Zgodi se tudi, da postane koža sluhovoda občutljiva za to vato. To je zelo redko. Bolj pogosto je vzrok vnetja to, da se daje vata v ušesa z nečistimi rokami in to povzroči preobčutljivost.

V ropotu, ki presega 90 db, je obvezna uporaba ušesnih čepkov. To so posebni plastični vložki, ki so tako narejeni, da se lepo prilegajo steni sluhovoda. Izdelani so v različnih velikostih. Pri zelo visokem ropotu pa je treba uporabljati za zaščito slušalke. Te zmanjšujejo ropot do 25 %.

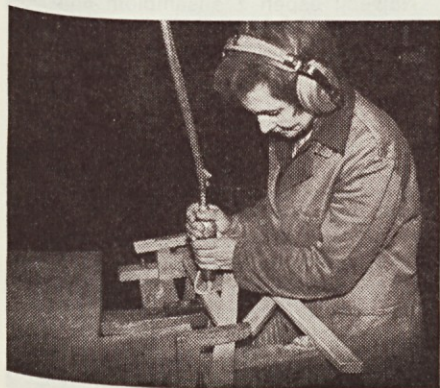
Pri delu v ropotu morajo biti delavci poučeni o škodljivosti ropota. Uporaba zaščitnih sredstev je za delavca, ki dela v ropotu, obvezna, tako kot pri varjenju in pri brušenju očala in zaščita na stroju. Noben izgovor ne pride v poštev. Če delavec, ki dela v ropotu, ne more ali noče nositi zaščite, ne sme delati na tem delovnem mestu. Ko pri delavcu pride do okvare sluha, delavec ni sam kriv, da je do tega prišlo, ampak tudi predpostavljamo, da delovna organizacija, ki ni bila sposobna izvesti zaščite.

Pri izvajanju preventivnih ukrepov bi bilo nujno, da bi vodja izmene kontroliral, če delavci uporabljajo zaščito. Če delavec, ki dela v ropotu, nima zaščite za ušesa, bi moral biti takoj odstranjen z delovnega mesta in prijavljen disciplinski komisiji. Tako kontrola imajo v tekstilni industriji in je zelo uspešna. S strani varstva pri delu in zakonodaje pa so po pravilniku o preventivnih zdravstvenih pregledih za delavce, ki delajo v ropotu, pregledi vsakih 6 do 24 mesecev, odvisno od jakosti ropota.

Važno je tudi to, da delavci v močnem ropotu ne smejo delati enako dolgo kot pri manjšem ropotu. Tako na primer pri ropotu 90 db lahko delavec dela 8 ur, pri ropotu 100 db 2 uri, pri ropotu 115 db pa samo 0,25 ure dnevno.

Poleg vseh zgoraj navedenih dejstev pa je v sodobnem življenju pri okvarah sluha zelo важен še en vzrok. Povsod, kjer se razvija močan hrup, lahko pride do okvare sluha. Do takih okvar lahko pride v prometu in tudi v disko klubih, kjer hrup nadomešča kvaliteto. Gre za mlade ljudi, ki so še posebno občutljivi in pri katerih pride hitro do okvar. Velikokrat se pri pregledu za nastop službe najde okvara sluha, katerega vzrok je hrup. Zato je pri zaščiti ljudi pred okvarami sluha treba upoštevati vse škodljive vplive na človeški organizem.

Dr. J. Šuštar

Obisk v Stolu

V sredo, 14. februarja 1979 ob 10. uri dopoldne se je zbralo v avli nove upravne zgradbe tovarne Stol nekaj mladincev naše delovne organizacije in pričakalo člana Republiške konference ZSMS — tovariša Darka Končana. Takoj ob prihodu smo tov. Končana in predstavnike občinskega komiteja ZSMS Kamnik, ki so ga spremljali, toplo pozdravili in jih najprej popeljali na ogled tovarne ploskovnega pohanja.

Ob ogledu tovarne sta jih spremljala tov. Jeglič in tov. Rogina, ki sta odgovorila tudi na vsa zastavljena vprašanja, ki jih je zastavil predstavnik RK ZSMS ali pa člani OK ZSMS Kamnik.

Nato smo jih popeljali v novo upravno stavbo, v sejno sobo, kjer smo se pogovorili o delu osnovne organizacije v DO, o problemih, s katerimi se sooča naša osnovna organizacija.

Pogovora so se udeležili tudi člani naše DO, in to:

— tov. Anton Jeglič — sekretar ZK Stol

— tov. Konrad Vavpotič — pravnik DO

— tov. Franc Štebe, predsednik DS DO

— tov. Peter Jerman — analitik nagrajevanja

— tov. Boris Bavčar — predsednik IO DO

Takoj na začetku našega pogovora smo z enominutnim molkom počastili spomin našega velikega teoretika in revolucionarja, tov. Edvarda Kardelja.

V poročilu o delu naše osnovne organizacije, ki je bilo dokaj obširno, se je razvila široka razprava.

Besedo je prevzel tov. Končan in nas v imenu RK ZSMS lepo pozdravil. Nadalje ga je zanimala struktura zaposlenosti mladitv v DO.

Odgovoril mu je tov. Franc Štebe, ki je povedal, da je v naši DO 25 odstotkov mladincev od skupnega števila zaposlenih in da je v DO 50 odstotkov ženskega delovnega kadra.

Tov. Končan je poudaril, da moramo mladi sodelovati v vsaki akciji in da se moramo vključiti na vsa področja vsakdanjega življenja in dela.

V razpravo je posegel tov. Pestotnik, ki je poudaril, da je zelo spodbudno sodelovanje med krajevno skupnostjo Duplica in DO Stol.

Nadaljeval je tov. Vavpotič, ki je poudaril, da je kvaliteta mladinskega dela danes v primerjavi z leti nazaj vsekakor vredna hvale.

Nakazan je bil problem, ki se vse bolj pojavlja. To je nesoglasje med mojstrom in mladinskim funkcionarjem. Pri tem je treba razločiti funkcije od dela. Mnenje nekaterih predstavnikov naše delovne organizacije je bilo, da do takih nesoglasij sploh ne bi prihajalo, če bi mladi to sporazumno uredili s svojim mojstrom in mu predčasno povedali, da jih ne bo in tako mojster lahko dobi zamenjavo za manjkajočega mladince.

Glede na to je tov. Jeglič povedal, da je tudi on opravljal veliko funkcij, vendar pri tem ni imel nikdar problemov. Seveda pa se je bilo treba predčasno pogovoriti z mojstrom ali predpostavljanim.

V razpravo je zopet posegel tov. Končan, ki ga je zanimalo nagrajevanje po delu v naši delovni organizaciji. O nagra-

jevanju po delu v naši delovni organizaciji, kako se deli dohodek in čisti dohodek, je povedal tov. Jerman.

Po široki in zanimivi razpravi, v kateri smo mladi nanizali svoje probleme, smo zaključil naš razgovor. Obenem smo se zahvalili tov. Končanu kot tudi vsem ostalim članom naše delovne organizacije za obrazložitve.

Naš posvet smo zaključili z željo, da

tudi v prihodnje še sedemo za okroglo mizo in se pogovorimo o problemih mladitv, predvsem pa z željo, da se še vidimo v krogu predstavnika republiške konference ZSMS.

Upamo, da nas bodo v bodoče ti še obiskali in se skupaj pogovorimo o problemih, s katerimi se soočamo mladi v naši DO.

M. Orešnik

SPOŠTOVANE SODELAVKE IN SODELAVCI

Na pričetku tega pisma vas vse prav lepo pozdravljam. Služim redni vojaški rok v Srbiji, v Nišu, ki ima okoli 130.000 prebivalcev. Leži na obalah reke Nišave, ki se 8 km severozahodno zliva v Južno Moravo. Mesto obkrožajo okoliški vrhovi Svrliških planin, Suve planine, Seličevce, Malog Jastrepca ter hriba Vinik in Gorica. Mesto je veliko križišče železniških prog in lepih asfaltnih cest proti Beogradu, Skopju, Dimitrovgradu, Prištini in Zaječaru. Niš je privlačen za turiste, saj ima bogato zakladnico kulturnih in zgodovinskih spomenikov iz preteklosti, srednjega veka in novega veka. V njem so organizirane stalne manifestacije: Jugoslovanske zborovske svečanosti, filmska srečanja in likovna kolonija »Sićevo«. Torej, kot vidite, služim v mestu, ki mi bo ostalo v lepem spominu.

Šest mesecev je preteklo, odkar sem zapustil svojo vas Stranje, delovno orga-

nizacijo Stol in odšel v službo obrambe domovine. Začetek je bil kar težak, saj se je treba privaditi na nov dom, novo hrano in — kar je najbolj pomembno — pravi red in disciplino. Že v začetku vojaške službe so me poslali domov po instrument, saj sem v civilstvu obiskoval glasbeno šolo Kamnik, obenem pa tudi veliko igral po zabavah, prireditvah in mladinskih plesih. Sèm, v Nišu, sem prinesel svoje električne orgle in takoj so me poslali v vojaški klub, kjer sem nemoteno lahko delal delo, ki me veseli. Tu sem organiziral ansambel, ki šteje 5 članov in pa zbor, v katerem je 80 dobrih pevcev. Pripravil sem jih za tekmovanje, ki je bilo v domu JLA v Nišu 18. 11. prejšnjega leta. Program smo izvedli brez napake, zato smo tudi zasluženo zasedli prvo mesto na tem tekmovanju armadnih oblasti. Pobrli smo tudi vse nagrade, ki so bile: barvni TV, radiogramofon, stereo gramofon, vsak pa je dobil še lepo knjigo za spomin. Vsi, skupaj z našimi starešinami, smo bili veseli, saj prvo mesto na takem tekmovanju ni vsakdanja stvar.

Po tekmovanju smo dobili vrsto ponudb za igranje po raznih vaseh, ustanovah in šolah, toda vsem nismo mogli ustreči.

Največji uspeh z ansamblom smo dosegli na snemanju oddaje za radio Niš. Oddaja je bila posvečena dnevu armade, 22. dec. 1978. leta.

Čas ob glasbi mi hitro mineva. Starešine so, kot pravijo, zadovoljne z mano, zato mi tukaj tudi ničesar ne manjka. Prišel pa bo tudi oktober, ko bom spet doma v Stranjah in na delu v delovni organizaciji Stol, pri svojih kolegi in kolegicah. Do takrat pa vsem še enkrat prav lep pozdrav in na svidenje.

Najlepša hvala za list Glasilo, ki mi ga redno pošiljate in ga vedno z veseljem preberem!

Sodelavec-vojak

Dominik Krč

Dupličani na Krvavcu

Morda se boste še spomnili lepakov, ki so bili v začetku februarja razobešeni po tovarni in so vabili na veleslalom na Veliki planini. Zaradi pomanjkanja snega na Veliki planini je bilo tekmovanje v zadnjih dneh prestavljeno na Krvavec.

Kazalo je že, da veleslaloma tudi na Krvavcu ne bo, čeprav za to ni obstajal tehten vzrok, vendar se kakšen izgovor tistih, ki o krvavških smučiščih odločajo, lahko najde. Nazadnje smo bili le obveščeni, da je vse O.K. Tako je bilo rečeno. Kako je bilo potem, bomo skušali na kratko opisati.

Krvavec je zaradi bližine Ljubljane, Kamnika in Kranja za slovenske smučarje zelo zanimiv. Tega so se dobro zavedali tudi tisti, ki so tam pričeli graditi prve žičnice. Sedanji sistem žičnic je dokaj sodoben in praktično razporejen. Iz doline odpeljejo turiste male štirisedežne gondole, ki imajo zmogljivost čez 600 oseb na uro in se zato gneča na spodnji ali zgornji gondolski postaji le redko pojavlja.

V neposredni bližini zgornje gondolske postaje se pričinja odvoz smučarjev s sedežnicami, ki te odpeljejo zelo visoko. Nad Krvavški dom in celo k televizijskemu stolpu.

Smučarski tereni na Krvavcu so dobri, posebno zadnja leta, ko so graditelji turizma izravnavali z buldožerji na tisoče kuceljev, ki so povzročali težave celo izkušenim smučarjem. Vsa smučišča niso enako zahtevna. Takoj ob spodnjih postajah sedežnic so lažja in kot nalašč za začetnike in otroke. Vendar se že zelo blizu teren naglo dvigne in tam imajo dosti opravi izkušeni smučarji.

Zelo neprijeten pojav na Krvavcu je — posebno letošnjo zimo, ko imamo ogromno dežja — gosta megla, ki se vlačí po pobočjih tudi po ves dan. Tedaj ne vidiš niti nekaj deset metrov daleč. Takrat imajo posebno manj večši smučarji težave pri vožnji, ker terena pred seboj skoraj ne vidijo.

Pred poldvanajsto uro, 9. 2. je na gornji gondolski postaji na Krvavcu kar mrgolelo Stolovcev. Bila jih je dobra stotina, kar je za veleslalom, ki ga organiziramo vsako leto, rekord. Med našimi smučarji je bilo sicer največ mladih, ki so komaj čakali, da bodo zdivjali po strminah, nekaj pa je bilo tudi starejših. Prav te je potrebno posebej pohvaliti, saj so bili pripravljeni zapeljati po strmih bregovih, pa čeprav so bili v letošnji zimi šele drugi ali tretjič na »dilačah«. Ko sem se pogovarjal z udeleženci, so mnogi pripomnili, da bi moralo biti v njihovih vrstah v prihodnje več starejših smučarjev, ki so razvedrila prav tako potrebni kot mladi.

Škoda, ker se nismo odločili za veleslalom 8. 2., ko je bil prelep sončen dan in so se smučarji na Krvavcu smučali in sončili. Naš petek pa je bil spet meglen in prav pred pričetkom tekmovanja se je megla še bolj spustila na progo. Naši tekmovalci so se pričeli zbirati, ali bolje rečeno, prihajati iz megle.

Start za ženske skupine in starejše moške je bil nekoliko nižji, mlajši smučarji pa so se morali spustiti v globino precej višje.

Tisti, ki so nastopali na veleslalomu prejšnja leta, so trdili, da je bila tekmovalna proga za tovarniške smučarje večkrat težka, tako težka, kot je bila letos, pa ni bila še nikoli. Čudno, ne moremo se sporazumeti, da je potrebna za rekreativce taka proga, da jo bo vsaj povprečen smučar zvozil brez padca. Ne pa tako, kot je bilo letos. Na nekaterih mestih so se morali smučarji med vratci celo poganjati s palicami, drugod je bil pa teren kot odrezan, poledenel in brez snega ter je zahteval znanje izkušenega tekmovalca. Smučarski tereni na Krvavcu so lepi, vendar je marsikdo spoznal, da je priprava primerne proge za sindikalno tekmovanje velik problem. Kljub prizadevanju naših organizatorjev. Progo so namreč pripravili člani smučarskega kluba Kamnik, ki so si tekmovanje zamislili po svoje. Tako je bilo vse na kupu. Na več mestih poledenela proga in tako gosta megla, da tekmovalci niti dvojnih vrat nankrat ni videl. Po progi so ga usmerjali redarji in če je imel veliko sreče, je prevozil skozi. Premnogi so zapeljali mimo, se zarivali v sneg izven proge ali pa pa-

dali. Padcev je bilo posebno v zadnjem delu proge toliko, da smo se opazovalci za naše Stolovce zares bali. Nekateri so tako padli, da je pravi čudež, da so odnesli cele kosti.

Smučarska rekreacija, v katero spada tudi sindikalno prvenstvo v veleslalomu, naj bo sproščena. Šele tedaj bo koristna. In tedaj bo lahko privabila še več smučarjev v svoje vrste. Še več kot letos na Krvavcu.

Zvečer smo se znašli v Cerkljah v gostilni pri Kernu, kjer je bila pripravljena topla malica. Med ogrevanjem so marljivi organizatorji dokončno ugotovili, kdo je bil v posamezni skupini najboljši, kdo drugi in tako naprej. Nazadnje je bila proglašitev rezultatov, podelitev priznanj in tolažilnih nagrad za tekmovalce, ki so v skupinah dosegli najdaljše čase. Smeha in pripomb ni manjkalo. Šele tedaj smo se — nekateri ta dan prvič — videli, saj je do tal zamegljeni Krvavec storil svoje.

Omenimo naj še prva dva iz vsake skupine. V ženski skupini nad 26 let je bila prva Anica Okorn, druga pa Francka Huth. V moški skupini nad 46 let je bil prvi Vlado Zeme, drugi Štefan Humar. V moški skupini od 36 do 45 let je prvo mesto osvojil Janez Golob, drugo pa Jože Čater. Jože Zupin in Franc Bauman sta bila prvi in drugi v moški skupini od 26 do 35 let. V najmlajši moški skupini pa sta se najbolje odrezala Lovro Hribar in Janez Štefin. Mlajša ženska ekipa je bila v celoti diskvalificirana, ker so se tekmovalke spuščale po progi brez startnih števil in ni bila mogoča točna kontrola. Do diskvalifikacije je prišlo zaradi tega, ker so se nekateri vodje ekip premalo držali reda.

Prvo mesto je dosegla ekipa DSSS, drugi je bil tozđ 9, tretji tozđ 5, četrti tozđ 1, peti tozđ 3 in šesti tozđ 2.

Vendar ni toliko pomembno, kdo je bil prvi, pa naj bo to posameznik ali ekipa, pomembnejše je, da smo se zbrali v tolikšnem številu, se pogovorili, smučali in končno tudi od srca nasmejali. Vsak izmed nastopajočih zasluži pohvalo, pa naj je končal s padcem ali diskvalifikacijo. Priznanje zasluži že zato, ker so se spustili po progi, ki je terjala celega smučarja.

C. Sivec

25 let strelske družine STOL

V rdečem koticu, v sedanjih prostorih obratne ambulante, se je 12. 2. 1954 zbralo večje število ljubiteljev strelskega športa na ustanovnem občnem zboru SD,

Izvoljen je bil odbor strelske družine, kateremu je predsedoval tov. Ivan Šuklja, ki pa ni dolgo deloval zaradi nastopa službe na občini.

Pozneje je na njegovo mesto odbor izvolil tov. Dušana Štefulo, rezervnega oficirja JLA, ki je strelsko družino uspešno vodil 3 leta. Pod njegovim vodstvom je strelska družina Stol Kamnik dobila za dosežene uspehe od Okrajnega strelskega odbora strelski prapor, ki smo ga razvili 26. 5. 1956. leta.

Začetki so bili težki. Orožje, prostori, izkušnje in kadri; vsega je na začetku manjkalo. Vendar dobra volja članov družine in poslušni tudi drugih članov kolektiva, ki smo jo rabili, nam je vlival novih moči.

Člani smo poleg članarine plačevali tudi tarče in nabojne za zračno in vojaško puško na treningih. Le najboljšim je družina omogočila nastop na tekmovanjih in krila stroške.

Orožje, ki smo ga imeli na razpolago, ni bilo najbolj kvalitetno, kar se je občutilo na tekmovanjih, na katerih so nastopile druge SD z boljšim orožjem. Takrat je tov. Slavko Benda izstrelil nekaj strelcev iz druge puške in dosegel odlične zadetke.

Tudi nam je uspelo po nekaj mesecih dobiti eno takih pušk. S pridobitvijo boljšega orožja so se rezultati, prav tako pa tudi ekipne uvrstitve izboljšale. Rezultati bi bili boljši, če ne bi z isto puško tekmovalo kar 10 ali več tekmovalcev. Število članstva se giblje od 31 do 103, šteti so pionirji, mladinci, člani in članice. Ves čas je SD nastopala na mnogih tekmovanjih, ki so bila organizirana širom po Sloveniji. Največ nastopov je bilo v letu 1960, kar 62. Od tega je družina organizirala 14 tekmovanj in sodelovala še na osemindesetih.

17. 7. 1960 sta SD in sindikalna podružnica Stol Kamnik organizirala pod pokroviteljstvom izvršnega odbora sindikata lesnih delavcev Slovenije pri nas I. republiško strelsko prvenstvo. Prireditelj je bila izvedena ob 10-letnici delavskega

samoupravljanja. Že same prijave so pokazale, da je za to zvrst športa precejšnje zanimanje, saj se je prijavilo kar 20 sindikalnih podružnic.

Nastopajoči si v strelstvu z dobrimi rezultati lahko pridobijo naslov in značko: dober strelec, odličen strelec, mojster strelca, nacionalni mojster in internacionalni mojster. Te naslove si pridobijo na družinskih — občinskih, republiških, državnih in mednarodnih prvenstvih in na uradnih tekmovanjih.

Orožje, katero ima strelska družina sedaj na razpolago, so zračna, serijska puška, standardna z zračno puško, standardna zračna pištola, malokalibrska serijska puška in MK serijska pištola.

Naslove mojstra strelca so si pridobili tov. Peter Bertoncelj, Janko Podgornik in Franc Rihtar. Značko odličen strelec 17 tekmovalcev in dober strelec 33 tekmovalcev. S svojimi številnimi nastopi si je družina priborila lepo število priznanj, med njimi tudi strelski prapor. V sejni sobi je 41 pokalov, ki krasijo prostor, lepo število plaket in še večje število diplom. Poleg številnih ekipnih priznanj so se tudi posamezniki uvrščali na vidna mesta. Tov. Peter Bertoncelj, večkratni občinski prvak z MK puško, MK pištolo in občinski prvak za zlato puščico, tov. Mirko Semeja občinski prvak za zlato puščico, enake uspehe sta dosegla tudi Vojko Hribovšek in Franc Kerec.

Prav tako so se dobro odrezale članice. S svojimi nastopi so velikokrat pripomogle k zmagi. Naj jih navedemo: Milena Žbogar, Marija Lešnik, Mihela Lamberger, Vera Ahlin, Ivanka Drolc, Dušica Pušnik, Ivi Štebe in Marija Hribar.

K številnim priznanjem so enako prispevali mladinci s svojimi samostojnimi nastopi in si priborili več pokalov ter diplom. Za mladince so nastopili Jože Prosen, Stane Ipavec, Tomaž Rajgelj, Valter Horvat, Marjan Bajde, Tomo Petkovšek, Julij Uršič, Alojz Žagar in še bi lahko našteval. Poleg tega so se nekateri uvrstili tudi na republiško in državno prvenstvo.

Za doseženo se moramo zahvaliti skromnosti članov družine in dobro izbranemu vodstvu. Do sedaj so družino vodili: tov. Ivan Suhlje, Dušan Štefula, Franc Kuret, Tine Šarc, Tine Orešnik, Franc

Urankar, Mirko Semeja, Valter Hrovat, Vojko Hribovšek, sedanji predsednik pa je tov. Peter Bertoncelj.

Levi delež k razvoju strelstva v občini Kamnik so prispevali tudi naši člani. Saj se je pod vodstvom tov. Dušana Štefula pričelo z izgradnjo strelišča v Kamniku, končalo pa pod vodstvom tov. Petra Bertonclja.

Naši člani so bili voljeni v okrajni strelski odbor in strelsko zvezo.

Nakazal sem nekaj podatkov o delovanju SD Stol v teh 25. letih in upam, da smo strelci častno in pošteno branili naslov, pod katerim nastopamo.

Veseli smo, ker nam je kolektiv omogočil adaptacijo zračnega strelišča, katerega smo dali v uporabo lani na dan JLA. S tem objektom bo strelstvo še bolj zaživelo in privabilo nove člane. Vsem ljubiteljem tega športa so vrata odprta.

Za konec pa mi dovolite, da še enkrat objavim urnik rednih treningov:

vsak torek od 16. do 18. ure, za pionirje — vodja Rihtar

vsako sredo od 16. do 18. ure mladinci, mladinke in članice — vodja Bajde

vsak četrtek od 16. do 18. ure člani.

Na svidenje na treningih!

F. Kerec

VELESALOM NA KRVAVCU

PREKLIC

»Drolc Milka obžalujem, da sem neopravičeno obdolžila sodelavko Pavlič Slavko, obe iz PE-8, da mi je vzela 500.— dinarjev. Zahvaljujem se ji, ker je odstopila od sodnega postopka.«

Kam s kulturnim praznikom

Res je, da dupliške kulturne prireditve niso v zadnjih letih kaj dosti obiskane. Res je tudi, da je pri prireditvah, iz katerih slab okus kar žari, ravno obratno. Dvorana je nabita do zadnjega kotička.

Proslave ob raznih praznikih so bile do sedaj vendar pripravljene, vendar je vsakokrat sedelo v dvorani le nekaj vrst gledalcev. Ostali so raje ostali doma ali kako drugače »niso« imeli časa. V Stolu pa dela tisočeststo delavcev. Samo teh je toliko. Dvakrat toliko pa je še njihovih svojcev. Če bi na proslavo prišlo vsaj del teh ljudi, bi bila vsakič dvorana polna.

Če bi bilo med Dupličani več zanimanja za pravo kulturo, potem ne bi dvorana, za katero na vsa usta vpijemo, da je pre-majhna in ima dolgo vrsto drugih pomanjkljivosti, ostajala prazna. Če bi bilo zanimanje za kulturna doživetja večje, potem bi morda tudi organizatorji raznih proslav bili bolj vztrajni. V Stolu je veliko ljudi in jim kulturne vrednote ne bi smele biti tuje. V prejšnjih desetletjih so na oder stopali starejši delavci in recitali, peli, igrali. Danes se tem, razen redkim izjemam, zdi to nepomembno. Ostanajo torej le še mladi. Starejši pa ne pridejo niti za kratko urico v dvorano, da bi spodbudili mlade. Mladim ne ostane drugega, kot pripravljati proslavo le za svoje starše ali še nekaj sosedov.

Letos smo šli še dalje. Bližal se je Prešernov dan — slovenski kulturni praznik. Mladinci so pričeli pripravljati proslavo, ki naj bi počastila našega največjega pesnika, v nas zdramila misel, da kultura še obstaja in nam zapolnila vsaj majhen košček velike vrzeli, ki na tem področju vedno močnejše zija. Mladinci so hodili na vaje. Vendar vse manjkrat in niti toliko volje niso več imeli, da bi se nekaj Prešernovih verzov naučili na pamet. Kje pa, da bi se jih naučili recitirati! Čas je tekel svojo pot. Vaje za proslavo so se nehale, Prešernov dan pa je prišel. Zanj smo slišali vsaj v radiu ali na televiziji. Vendar nismo vedeli, kam naj ga damo. V sebi zanj nismo čutili potrebe. Zato smo se morda vprašali: Kam s kulturnim praznikom? Saj ga vendar ne potrebujemo.

Prešernov dan je minil. Minila je priložnost za proslavo ob tem dnevu. Pred nami pa je še tisoč priložnosti, ko bi morala biti proslava. Da bi se vsaj za trenutek usedli na sedež v dvorani in pomislili na tisti delček v sebi, na katerem bi morala biti naša kultura.

Najmlajši otroci se pode med bloki in vpijejo drug nad drugim. Starejši šolarji zvedavo bulijo v kiosk pri Restavraciji, kjer so razstavljene revije z nagimi dekleti. Doraščajočo mladino zanima marsikaj drugega, le slovenska kultura, ki ji številne sestavine ne moremo naštet, ji ni mar. Starejši hitimo vsak po svoje sami v množici.

Za to, da letos prireditve v začetku februarja ni bilo, smo bili krivi vsi. Zakaj bi krivili vedno ene in iste, drugi pa bi stali ob strani, se posmihali in na ves glas kritizirali. Izrekati kritiko na račun drugega je prav lahko. Toda, ali ni čudno, da je kriv vedno nekdo drug, mi sami pa nikoli? C. Sivec

»Imate UNI program?«
»Starega nimamo!«
»Pa novega?«
»Tudi ne!«

»Kaj misliš, Stanko, kdo ji nadomešča moža, ker je že toliko časa odsoten?«
»No, no, Tone. Nadomeščanje je le v tovarni, ne pa doma!«

»Povem ti, letošnjo zimo sem pa tako malo pokuril kot še nobeno.«

Mala tovarniška kronika

Nace je bil navdušen smučar. Če je le mogel, je skočil dilcat na Krvavec ali Veliko planino, ob prostih sobotah pa tudi kam dlje. Predvsem si je želel, da bi se na sindikalnem smučarskem prvenstvu čimbolj izkazal. Vedno mu je pomenil šport več kot resno delo, kar je nekje razumljivo, saj se je veliko lažje rekreirati.

V četrtek pa je padel kot je bil dolg in širok. Ko je hotel vstati, je ugotovil, da je nekaj narobe z nogo: Zvil si je palec na desni nogi. Dolgo je premišljeval, potem pa je šel v petek v službo. Povedal je tovarišem, kaj se je zgodilo.

»Bodi pameten!« so mu svetovali skoraj vsi. »Zdrži kakšne pol ure, potem pa ti bo padlo nekaj težjega na nogo. Tako boš imel vsaj 100 % bolniško.«

Tako je tudi storil. Uspelo mu je izpeljati prevaro do konca. Ob misli na poln dohodek ga palec sploh ni več bolel.

Minka je bila nekoliko bolj zavaljena in nerodna punca. Zaradi mozoljastega obraza in neurejene pričeske je bila videti še toliko manj privlačna. Fantje so se je izogibali. Prav nobeden ni hotel spregovoriti z njo kaj več.

»Na, tu imaš deset jurjev,« je nekega dne stisnila Maksu denar v žep, ko je videla, da nima niti za šport pivo. Maks jo je sprva začudeno gledal, potem pa se ji je nasmešnil. Veljal je za najbolj postavnega fanta v celem tozdu. Dekleta so kar norela za njim.

Minke sicer ni nikdar pogledal, le pred petnajstim ji je vedno naklonil prijazen pogled. Ona pa je v svoji neumni dobrosrčnosti njemu vedno stisnila kakšnega stotaka.

Maks pa jo je znova spet pozabil, kakor hitro je denar pognal po grlu.

Med malico je Peter vedno skočil kakor mačka v garderobo. Previdno je pogledal sem ter tja, potem pa je na hitro odprl omaro. Skril se je med odprta vrata in se najprej nagnil naprej, nato pa močno nazaj. Tako se je ponavljalo iz dneva v dan, iz tedna v teden, iz meseca v mesec.

Nekega dne je sodelavca Franceta podražilo, kaj vse to pomeni in je šel skrivoma za njim. Oprezal je kot ris, a vendar ni mogel dobro videti. Stopil je še korak naprej, proti omaricam, toda Peter je omaro sunkovito zaprl.

France je spoznal svojega delovnega tovariša šele dolgo pozneje in to po drugačni poti. Hotel mu je nekaj povedati od blizu, tedaj pa je lahko zavohal iz njegovih ust tekočo vsebino iz omarice.

Tončka je prav rada zamudila. Vendar se ji je to dogajalo običajno le trikrat ali štirikrat na teden. Zamudila pa je vedno enako — 10 minut. Dvakrat do trikrat pa je prišla tudi vedno točno — trideset na šest.

»Saj to je nemogoče,« ni šlo sodelavcem v glavo. Razlike je skoraj pol ure.«

»Čisto preprosto,« je razložil Albin, ki je stvari prišel sam do dna.

»Če vstane pravočasno, pride na prvi avtobus in je pravi čas v tovarni, če pa vstane samo minuto ali dve prepozno, mora počakati drugi avtobus. Pri njej so torej odločilne samo minute, ena ali dve.«

Miha in Janez sta se že dolgo gledala postrani. Delala sta sicer oba zelo podobno delo, vendar sta bila različno ovrednotena, ker so bila vmes različna leta glede na minulo delo itd.

»Kaj pa tako zabodeno zijaš v mojo kuverto,« je rekel Miha nekega plačilnega dne. »Več imam zato, ker več delam.«

»Samo ne laži mi!« je takoj zavrela kri Janezu.

Skočila sta si v lase in se vpričo drugih obdelala s pestmi. Nekateri so ju celo spodbujali in komentirali udarce.

»Močnejše, močnejše!« so vpili drug čez drugega. »Na gobec! Kaj pa spiš! Odgrizni mu uho.«

Čez čas sta se Miha in Janez zasopla ustavila. Na lepem sta spoznala, da se tepeta za prazen nič, pravzaprav drugim v veselje. Zdelo pa se je, da sta neumno sumničenje s pretepom za vedno pokopala, saj sta se od tistega časa naprej razumela.

Ferdo je zelo rad med službenim časom prebiral časopis. Vendar tega ni storil na hitro in zase, ampak je čutil sam pri sebi, da mora na dolgo in široko govoriti o prebranih sestavkih. V pisarni so bile sicer še tri ženske, vendar je Ferdo navadno zastavil takole:

»Mislite, da bo Olimpija res izpadla? Jaz sem prepričan, da ne. Saj so vendar nabavili veliko novih dobrih igralcev. Kaj, Micka, ne verjameš? Če bi me poslušala vsak dan, bi videla, da imam prav. Ti že veš, Majda, da jaz spremljam nogomet stoddotno. Eh, za vratarja, Francka, se nič ne boj, dobro bo branil, boste videle...«

Ženske iz te pisarne so ne po svoji krivdi vedele več o nogometu kot mnogokateri moški.

Po izreku odložitve disciplinske kazni za Polono se je vodja sestanka obrnil k njej.

»Zdaj se boste poboljšali, kajne?«

»Bom.«

»In boste drugače gledali na svojo kolegico Miro?«

»To pa ne.«

»Toda saj ste obljubili!«

»Obljubila sem že, mislim pa si lahko svoje, ali ne?«

Najbolje bi bilo, da bi še enkrat sklicali sestanek disciplinske komisije.

Frenk je po končani vojaščini nekaj časa taval sem ter tja, dokler ga ni ujela prikupna najstnica, ki mu je obljubila vse, samo če jo bo poročil. Frenk je nehote klonil, čeprav se sam ni vedel, kdaj in kako. Sicer pa mu je bilo zaenkrat zelo všeč, da bo imel najlepšo dekle iz tiste vasi.

To se je poznalo tudi v službi. Ko je prišel v pisarno, je spregovoril nekaj besed o delu, potem pa je začel vrtneti številčnico telefona. Vrtel jo je toliko časa, da je dobil svojo izvoljenko, pa čeprav je bilo to petdesetkrat. Drugi so ga živčno opazovali, malo zaradi neprenehnega vrtenja, malo zaradi tega, ker so pričakovali, da jih bo kdo poklical, nazadnje pa so običajno obupali in opravili nujne službene telefonske pozive v sosednji pisarni. Frenk je namreč vedno govoril maratonsko s svojo izbranko. Včasih se je tako zaklepetal, da je čisto pozabil na uro.

Ko so kolegi že prekipevali z jezo, jih je sodelavec Tone pomiril:

»Ne bojte se. Še nekaj dni. Ko si bo nadel prstan, bo raje kilometer dlje od telefona kot ne.«

Gašper ni mogel razumeti, da ne more dobiti drv takrat, ko bi jih potreboval. Svetovali so mu, naj počaka na vrsto, on pa je vzrožil:

»To ste neumni! Kako naj čakam na vrsto, če pa sem drva že prodal?«

»Kako prodal? Saj jih vendar še nimaš.«

»Imam. Pripadajo mi. Prav zato pa sem včeraj na ta račun že spil tri litre, dobil pa sem tudi petdeset jurjev. Ker pa je zima sedaj in je ne bo poleti, mi takoj dajte drva, saj Fonza, ki mi je drva plačal, drva potrebuje nemudoma ta hip.«

»Toda to je nemogoče. Kaj pa bi drugi rekli?«

»Me nič ne briga. Denarja vendar ne bom vračal...«

Razplet ni jasen, predvsem pa ne lahek, ker je Gašper pognal tudi pol denarja.

Čistilka je že dobro uro čistila hodnik. Ko je bila z delom ravno pri kraju, so preko očiščenega dela vdrli vsi po vrsti v jedilnico. Nihče ni pomislil, da bi si očistil čevlje. Za njimi je bil videti hodnik še dosti grši. Snažilka ni rekla nič, saj je vedela, da bi jih samo razburila.

Ob koncu malice je začela zopet pospravljati. Nekdo je vrgel kruh v smeri proti njej. Zadel jo je skorja kruha.

»Fantje, tako se vendar ne dela,« ni mogla več vzdržati.

»Kaj, se ne dela?« se je zarežal neki mladenič, pripravljen pa je imel še kup kletvic.

»Kruha vendar ne boš metal!«

»Molči,« se je zadril smrkavec nad njo. »Raje glej na svoje delo. Troj kruh pa je, da počistiš za nami.«

C. S.

Izdaja v 2000 izvodih Industrija pohištva STOL Kamnik. Glasilo urejajo — glavni urednik Ciril SIVEC, odgovorni urednik Alojz ŠVIGELJ in člani uredniškega odbora: Anton JEGLIČ, Franc SIKOŠEK, Peter BERTONCELJ, Milan OBRADOVIČ, Janez POGAČAR in Marjeta ŠEK. Lektor: Ivan SIVEC. List izhaja vsak mesec in ga prejemaajo delavci STOLA brezplačno. Natisnila TISKARNA LJUBLJANA v Ljubljani. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu 421-1/72.